

**Ajuntament
de Barcelona**

OFICINA MUNICIPAL DE DADES

DEPARTAMENT D'ESTADÍSTICA I DIFUSIÓ DE DADES

LA POBLACIÓ DE BARCELONA
LECTURA DEL PADRÓ MUNICIPAL D'HABITANTS A 01/01/2022
SÍNTESI DE RESULTATS

Juliol de 2022

Sumari

1. Introducció	3
2. Síntesi de resultats	4
3. La Població de Barcelona: evolució i característiques	6
3.1. Evolució de la població de Barcelona	6
3.1.1. Evolució de la població per Districtes i Barris	7
3.2. Població per edat i sexe	8
3.2.1. Pes de la població infantil i de la gent gran	9
3.2.2. Població centenària	10
3.2.3. Edat mitjana de la població	12
3.3. Població segons nivell d'instrucció	12
3.4. Noms més freqüents de la població	13
4. Origen i nacionalitat de la població	15
4.1. Població per lloc de naixement	15
4.1.1. La població nascuda a l'estranger: evolució i perfil	16
4.2. Població per nacionalitat	19
4.2.1. La població de nacionalitat estrangera: evolució i perfil	20
5. Domicilis	26
5.1. Evolució i estructura dels domicilis de Barcelona	26
6. El moviment demogràfic del 2021	30
6.1. Evolució dels moviments demogràfics	31
6.1.1. El moviment natural de la població	33
6.1.2. El moviment migratori i administratiu de la població	39

1. INTRODUCCIÓ

El Departament d'Estadística i Difusió de Dades adscrit a l'Oficina Municipal de Dades de l'Ajuntament de Barcelona presenta les xifres de la població resident a la ciutat de Barcelona obtingudes de la lectura del Padró Municipal d'Habitants: en aquest document s'ofereix la lectura a 1 de gener del 2022¹.

L'informe s'inicia amb una visió sintètica dels principals resultats. A continuació, es presenten els indicadors essencials per conèixer la població a partir de les característiques personals de les persones inscrites al Padró, com el sexe, l'edat, el lloc de naixement, la nacionalitat, el nivell acadèmic, els anys d'empadronament o els noms més freqüents.

En el següent bloc s'ofereix informació sobre la població de nacionalitat estrangera i la població nascuda a l'estranger actualment empadronada a Barcelona. A continuació, s'exploren les característiques dels domicilis d'empadronament dels residents.

Al darrer apartat es repassen les dades bàsiques dels moviments demogràfics –vegetatiu, migratori i administratiu- esdevinguts durant l'any 2021. És aquí on més es palesen els efectes de la pandèmia, en especial sobre la mortalitat, la natalitat o l'emigració.

A nivell territorial, en aquest informe s'han tractat preferentment les dades a nivell de ciutat, districtes i Àrees Estadístiques Bàsiques (AEB), però la informació està disponible també per barris i seccions censals².

Aquest document condensa la informació estadística detallada recollida al web del Departament d'Estadística i Difusió de Dades i compilada temàticament als següents informes³:

- *Característiques de la població de Barcelona segons el Padró Municipal. Gener 2022.* Col·lecció Informes estadístics núm. 93.
- *La població estrangera de Barcelona. La població de Barcelona nascuda a l'estranger. Gener 2022.* Col·lecció Informes estadístics núm. 94.
- *Característiques dels domicilis de Barcelona segons el Padró Municipal. Gener 2022.* Col·lecció Informes estadístics núm. 95.
- *El moviment demogràfic de Barcelona. 2021.* Col·lecció Informes estadístics núm. 96.

¹ La lectura detallada de 2022 i d'anys anteriors la trobareu al web d'Estadística i Difusió de Dades de l'Oficina Municipal de Dades de l'Ajuntament de Barcelona https://ajuntament.barcelona.cat/estadistica/catala/Estadistiques_per_temes/Poblacio_i_demografia/Poblacio/Padro_municipal_habitants/index.htm. També trobareu al portal Open Data BCN <https://opendata-ajuntament.barcelona.cat/es/> una selecció d'aquestes dades. Tots els gràfics i mapes continguts en aquest informe s'han elaborat amb informació publicada als mateixos enllaços.

² https://ajuntament.barcelona.cat/estadistica/catala/Estadistiques_per_temes/Poblacio_i_demografia/Poblacio/Padro_municipal_habitants/index.htm

³ Tots aquests informes i els d'anys anteriors estan disponibles a: https://ajuntament.barcelona.cat/estadistica/catala/Estadistiques_per_temes/Poblacio_i_demografia/Documents_relacionats/index.htm.

2. SÍNTESI DE RESULTATS

POBLACIÓ

- Per segon any consecutiu la població de Barcelona enfila a la baixa. La lectura del Padró a 1 de gener de 2022 situa en 1.639.981 persones els residents a la ciutat, unes vint-mil menys que un any enrere (-1,2%). Tot i així, la població assoleix el quart valor més alt de les tres darreres dècades.
- El gir a la baixa és generalitzat: afecta tots els districtes i a una gran majoria de barris.
- El descens de la població està vinculat al repunt de la mortalitat però sobretot al saldo migratori i administratiu, que en conjunt resta 16.000 persones.
- L'estructura per sexes de la població empadronada a Barcelona és molt similar a la d'anys anteriors, amb una lleugera superioritat femenina global i molt accentuada en les edats avançades.
- L'edat mitjana de la població de Barcelona es desplaça a l'alça i se situa en màxims històrics: 44,2 anys.
- El nombre de persones centenàries a la ciutat augmenta un 7,8% fins al màxim històric de 931 persones, un 83% de les quals són dones.
- Continua ampliant-se el nivell formatiu de la població: un 34,6% de la població de setze i més anys té titulació universitària o un cicle formatiu de grau superior.
- El nombre de persones empadronades que no ha nascut a la ciutat és superior al dels nascuts a la ciutat per tercer any consecutiu.
- L'evolució de la població segons nacionalitat presenta una novetat: mentre que l'espanyola esmorteix el ritme de descens (-1,0%), la de nacionalitat estrangera vira a la baixa (-2,2%) i representa un 22,2% del total de població.
- La diversitat de procedències continua sent un tret emblemàtic de Barcelona: a banda de l'espanyola, hi resideixen persones de 176 nacionalitats.
- La distribució dels estrangers en el territori és desigual: l'Eixample i Ciutat Vella són els districtes amb més persones de nacionalitat estrangera en termes absoluts.
- Dones i homes estrangers són blocs força equilibrats, amb lleugera preeminència masculina.
- Un 42,7% dels estrangers que viuen a Barcelona tenen estudis universitaris o un cicle formatiu de grau superior.
- Per continents, els estrangers més nombrosos són europeus i americans. Les nacionalitats més representades continuen sent la italiana, la pakistanesa i la xinesa.

DOMICILIS

- Les 1.639.981 persones empadronades a la ciutat viuen en 662.833 domicilis.
- Gairebé 210.000 domicilis són unipersonals, un 31,6% del total.
- A tres de cada quatre domicilis hi resideixen només persones de nacionalitat espanyola. Els domicilis on conviuen espanyols i estrangers (12,3% del total) pràcticament igualen els domicilis de només estrangers (12,0%).
- Al 77,5% dels domicilis no hi viu cap menor.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

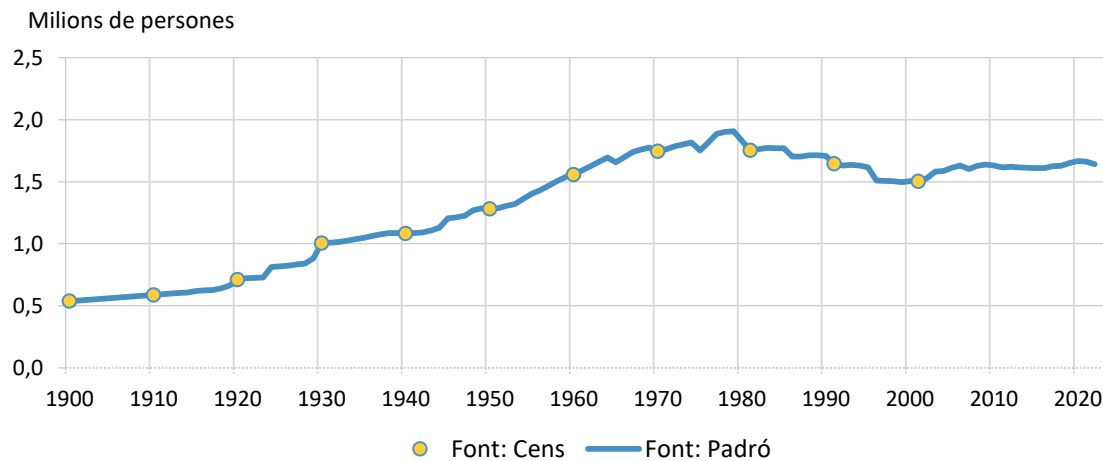
- La demografia del 2021 encara es ressenteix de l'impacte de la pandèmia per Covid-19: es redueix la mortalitat i es recupera la immigració, però l'emigració augmenta considerablement.
- El balanç entre altes i baixes al Padró al llarg de l'any 2021 ha estat negatiu a Barcelona (-20.092 persones), resultat d'un saldo natural negatiu (-4.065 persones) i d'un de migratori i administratiu també negatiu (-16.027 persones).
- Tot i que la mortalitat és superior a la dels anys prepandèmia, és significativament inferior a la del 2020.
- La mortalitat ha afectat lleugerament més dones que homes, i sobretot persones d'edat avançada. Les defuncions registrades durant el 2021 s'apropen de nou al patró mensual dels anys prepandèmia.
- La millora de la situació pandèmica no ha comportat una recuperació dels naixements. Tot i moderar-se el ritme de caiguda (-2,1% respecte al 2020), es manté la tendència descendent.
- El total de naixements al 2021 a Barcelona, 11.510, és el més baix registrat a la ciutat des de 1939, en plena Guerra Civil espanyola.
- A nivell territorial, el saldo natural negatiu ha estat força generalitzat i ha afectat a gairebé tots els districtes. Per barris, només es detecta una contribució positiva del saldo vegetatiu a deu dels 73 barris.
- Sense gaires novetats entre els noms més triats pels nadons. Els més escollits enguany són, per nenes Sofia/Sofía, Emma, Martina, Olívia/Olivia, Júlia/Julia, Lucia, Mia, Ona, Laia i Aina i, per nens, Pol, Mateo, Marc, Bruno, Èric/Eric, Leo, Pau, Àlex/Alex, Nil i Jan.
- La davallada del saldo migratori i administratiu és la més elevada dels darres anys, i afecta a tots els districtes.
- El perfil majoritari d'immigrant correspon a un jove o adult jove que ha nascut a l'estranger: un 16,9% de les altes per immigració són de persones nascudes a la resta de Catalunya, un 8,7% a la resta d'Espanya, i el 74,4% a l'estranger.
- El perfil predominant dels emigrants correspon a persones joves que se'n van majoritàriament a la resta de Catalunya i a la resta d'Espanya.
- Les migracions internes s'intensifiquen durant l'any 2021: es registren 117.467 canvis de domicili dins de la ciutat (el 40,5% més que al 2020 i el 18,4% més que al 2019).

3. LA POBLACIÓ DE BARCELONA: EVOLUCIÓ I CARACTERÍSTIQUES

3.1. Evolució de la població de Barcelona

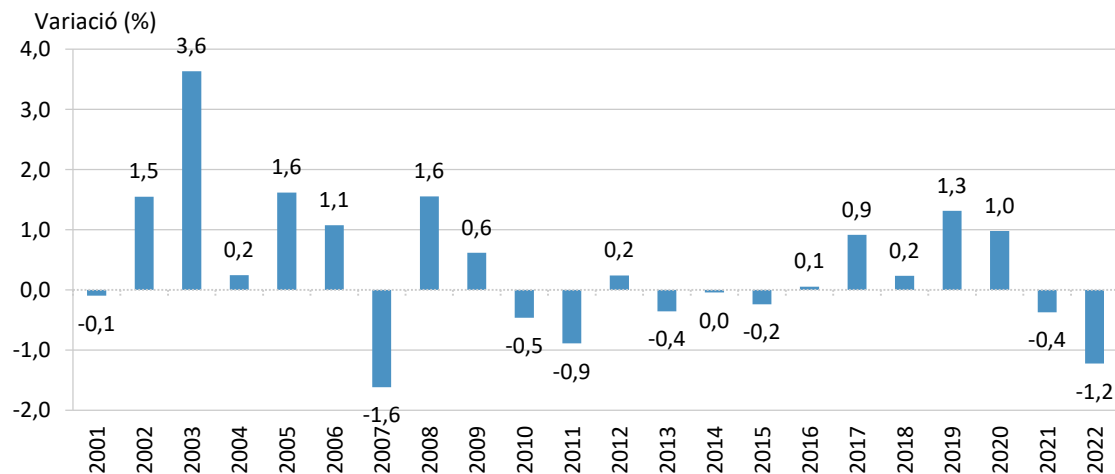
Per segon any consecutiu, la població de Barcelona enfila a la baixa. La lectura de la població empadronada a 1 de gener de 2022 situa en 1.639.981 persones els residents a la ciutat, un 1,2% menys que un any enrera. Tot i aquest descens, el nombre de residents és el quart valor més alt de les tres darreres dècades, i només se situa per darrera dels valors assolits en el trienni 2019-2021.

Gràfic 1: Població resident a Barcelona (1900-2022)

La darrera lectura de la població empadronada s'emmarca en la llarga etapa d'estabilitat després dels ascensos significatius que van tenir lloc entre els anys 2000 i 2009 impulsats pel moviment migratori. Una etapa que contrasta amb la llarga fase ascendent dels primers vuitanta anys del segle passat i amb la posterior davallada del període 1984-2000.

Gràfic 2: Població resident a Barcelona (2001-2022), var.interanual (%)

La intensificació del decens de 2021 s’apunta com un perllongament del de l’any anterior, sota la idea que el bienni 2020-2021 passarà a la història com el de major impacte de la pandèmia en tots els moviments demogràfics però particularment en la mortalitat. També es van alterar molt les entrades i sortides d’estrangers: després del sotrac de la pandèmia i de les limitacions a la mobilitat del 2020 –amb menys entrades i alentiment d’alguns processos de renovació i comprovació de residència d’estrangers-, el 2021 han crescut amb força les entrades i sortides d’estrangers, així com els moviments administratius: en conjunt, aquests moviments tanquen 2021 amb un saldo negatiu de 16.000 persones.

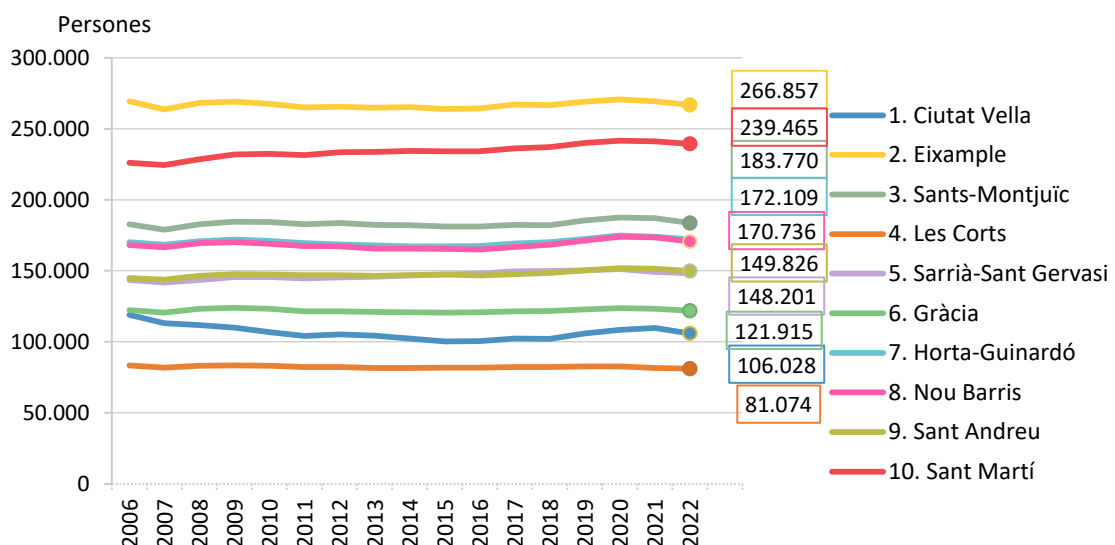
Els girs de baixa intensitat que s’havien registrat entre 2009 i 2018 –sense superar cap vegada l’1% ni a l’alça ni a la baixa- van definir una etapa d’estabilitat que les alces del bienni 2019-2020 i els retrocessos del bienni pandèmic han truncat. Sense perdre de vista, però, que en les dues darreres dècades el nombre d’empadronats a la ciutat ha oscil·lat en un rang relativament limitat d’entre 1,53-1,67 milions de persones.

3.1.1. Evolució de la població per Districtes i Barris

Al gir descendent que ha registrat la població de Barcelona hi han contribuït tots els districtes. Si la davallada detectada el 2021 ja havia estat força estesa –l’únic districte que havia perllongat el creixement del bienni 2019-2020 va ser Ciutat Vella, amb un augment de l’1,2%- les dades més recents indiquen un tomb descendent generalitzat.

Aquest descens té intensitats variables, amb un recorregut que oscil·la entre el -0,6% de Les Corts i el -3,3% de Ciutat Vella. En aquest darrer cas, en truncar-se la trajectòria alcista del trienni precedent, no ha arribat a depassar el llindar dels 110.000 residents que gairebé va assolir el 2021. En terreny intermig, entre els districtes que menys població perden hi ha Sarrià - Sant Gervasi (-0,7%), Sant Martí (-0,7%) i l’Eixample (-0,9%). Entre els descensos més marcats, a banda de Ciutat Vella, destaquen els de Sants-Montjuïc (-1,7%) i Nou Barris (-1,6%).

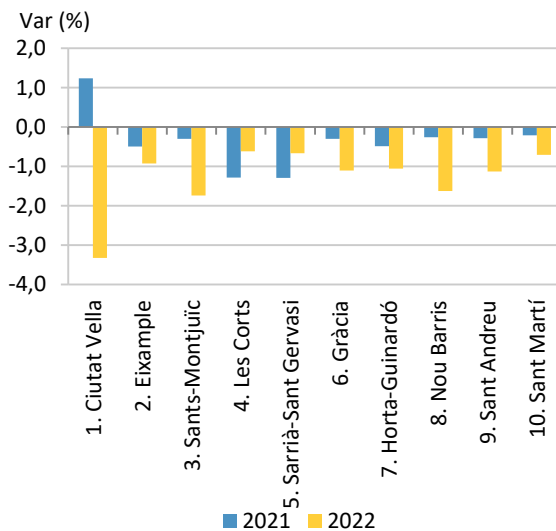
Gràfic 3: Població resident als districtes de Barcelona (2001-2022)

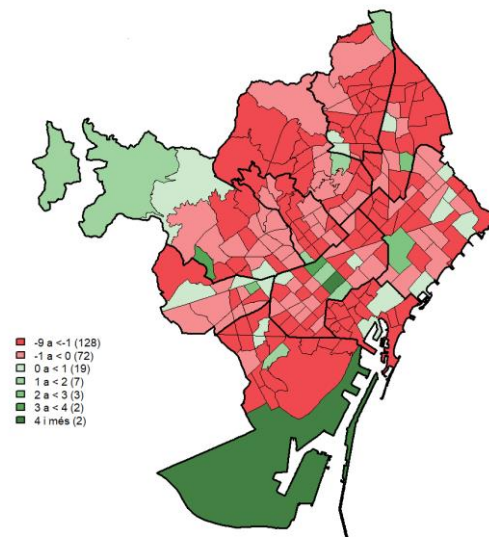
Els signes negatius també s’escampen per la majoria de barris: a 64 dels 73 barris en què es divideix la ciutat es registren descensos, catorze més que un any enrere. En la majoria de casos els moviments són de baix calibre, però a dotze barris les caigudes són superiors al 2%. Entre aquests, n’hi ha tant de petita dimensió (com La Clota, amb menys de 700 residents i una variació de -4,2%), com de molt poblats (com el Raval, amb gairebé 50.000 habitants i un descens del 4,5%).

Entre els barris que registren augments de població, destaquen el Besòs i el Maresme (+0,9%) i la Font de la Guatlla (+1,2%), si bé per segon any consecutiu és la Marina del Prat Vermell (el segon barri menys poblat de la ciutat, amb només 1.500 residents) el barri on més augmenta la població, amb un increment de l’11,9%. Per Àrees Estadístiques Bàsiques, 200 de les 233 en què es divideix la ciutat han registrat moviments a la baixa.

Gràfic 4: Població als districtes de Barcelona (2021-2022), var.interanual (%)

Mapa 1: Població a les AEB de Barcelona, var.interanual 2022 (%)

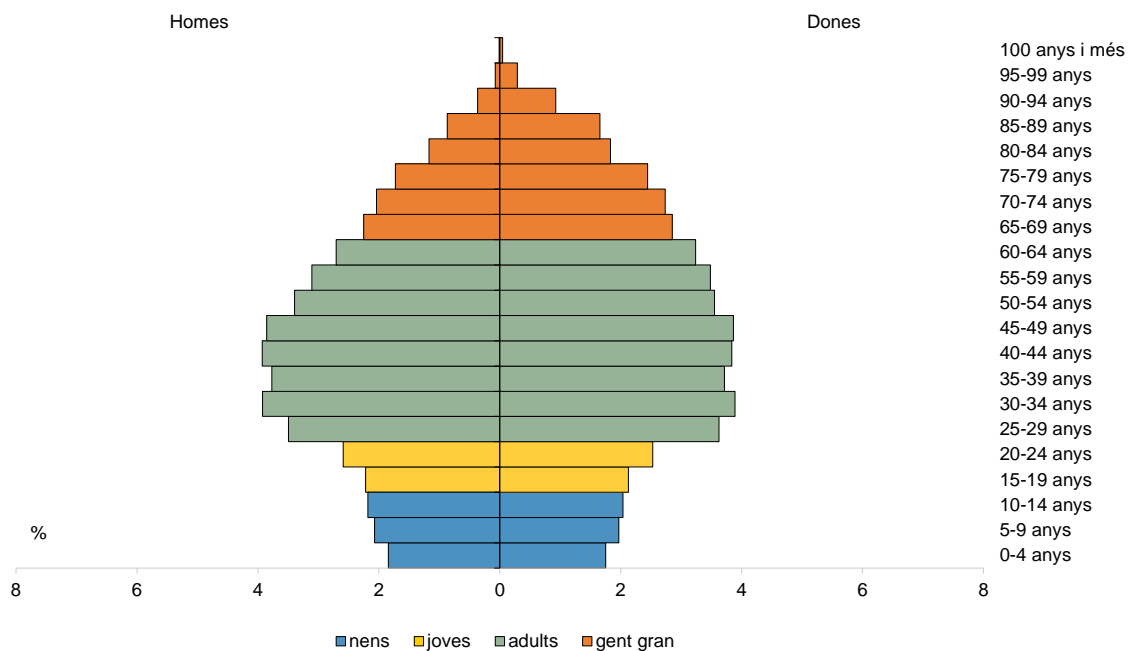
3.2. Població per edat i sexe

L’estructura de la població empadronada per sexes manté els trets característics dels darrers anys, amb **un predomini de les dones força generalitzat**. En conjunt, les dones representen un 52,4% del total de la població, una proporció idèntica a la de l’any anterior i molt similar a la de les darreres dues dècades.

En edats infantils, joves i d’adults joves, les cohorts masculines superen les femenines amb l’ excepció de l’estrat 25-29 anys. A partir dels 45 anys, la superioritat numèrica femenina es va estenent de manera progressiva per la major supervivència femenina a totes les edats. Les dones depassen els homes a tots els districtes excepte a Ciutat Vella, on representen el 46,3% de la població. Sarrià - Sant Gervasi, Gràcia i Les Corts són els districtes amb més presència relativa de dones, al lliandar o lleugerament per sobre del 54% del total.

L'estructura de la població per edats que configura la piràmide adjunta deriva d'una societat madura en la què les cohorts més nombroses són les dels adults joves i en particular les d'entre 30 i 49 anys. Les cohorts entre els 25 i els 59 anys són les úniques que depassen les cent-mil persones, i en conjunt sumen poc més de la meitat de la població, un 51,4%. L'augment de l'edat mitjana de la població –ara ja lleugerament per sobre dels 44 anys– subratlla el canvi d'estructura demogràfica, que no és nou ni és una tendència aïllada a Barcelona.

Gràfic 5: Piràmide de població de Barcelona, a 01/01/2022

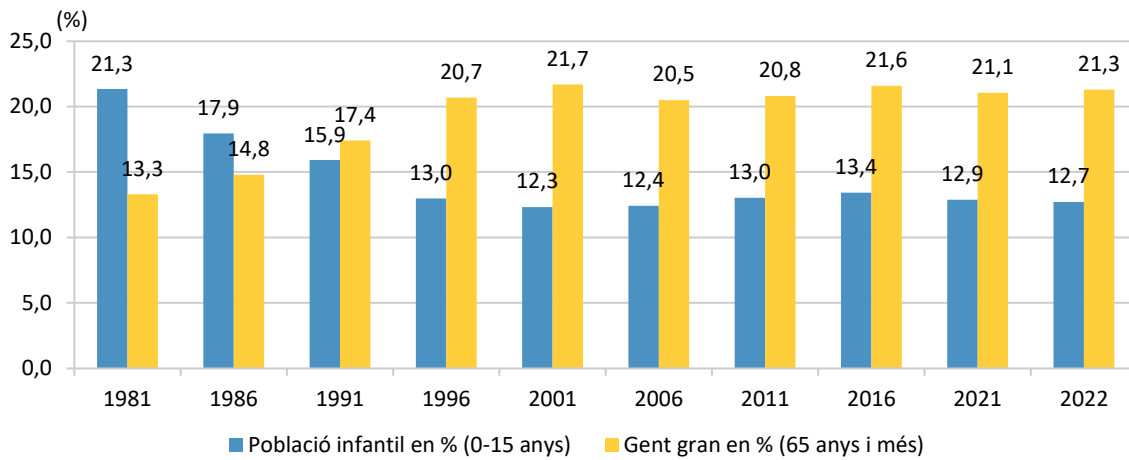
La piràmide té una forma pròpia de societats desenvolupades, amb taxes de natalitat i mortalitat molt baixes, el que es tradueix en un creixement natural molt baix. Les cohorts a la base de la piràmide són poc nombroses i van en retrocés. La franja de 20 a 24 anys (aproximadament la d'incorporació al mercat de treball) té aproximadament la mateixa població que la de 65 a 69 anys (aproximadament l'edat de la jubilació), al voltant de 83.000/84.000 persones.

3.2.1. Pes de la població infantil i de la gent gran

La visió sintètica dels dos blocs d'edat extrems –població infantil fins a 15 anys i gent gran de 65 anys i més– permet copsar les grans transformacions demogràfiques que ha viscut Barcelona en els darrers anys.

El descens relatiu de la població infantil es va anar contraposant a l'augment de la d'edat avançada, especialment entre 1981 i 1996, fins a pràcticament obtenir una fotografia inversa entre ambdues dates. En els darrer anys, l'estabilitat dels pesos relatius d'aquests dos grans grups d'edat és la tònica dominant.

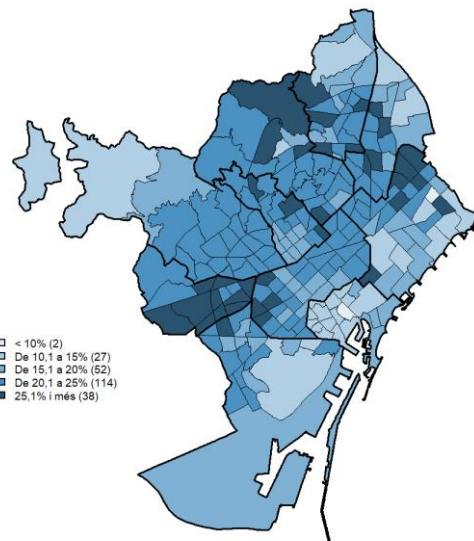
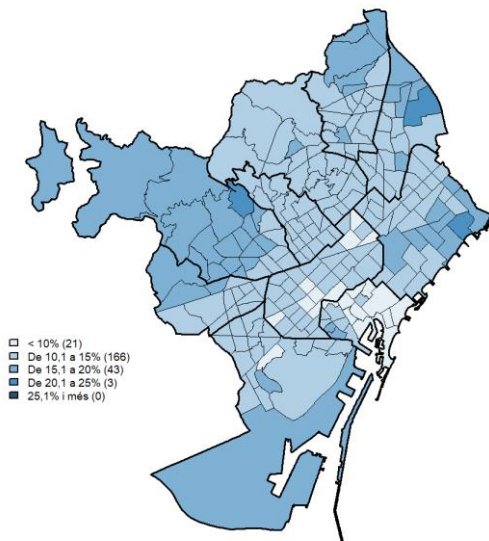
Gràfic 6: Pes de la població infantil i de la gent gran sobre la població total (1981-2022)

A nivell territorial, la distribució de la població infantil i de la gent gran per Àrees Estadístiques Bàsiques reflecteix importants diferències. En termes relatius, les zones amb més nens se situen principalment al nord (Ciutat Meridiana, Vallboba, la Trinitat Vella) i a l'oest de la ciutat (Vallvidrera, el Tibidabo i Les Planes, Sarrià), alhora que les àrees amb més proporció de gent gran s'ubiquen a Horta-Guinardó, Nou Barris, Les Corts i Sant Martí.

Mapa 2: Població de 0 a 15 anys per AEB (%), a 01/01/2022

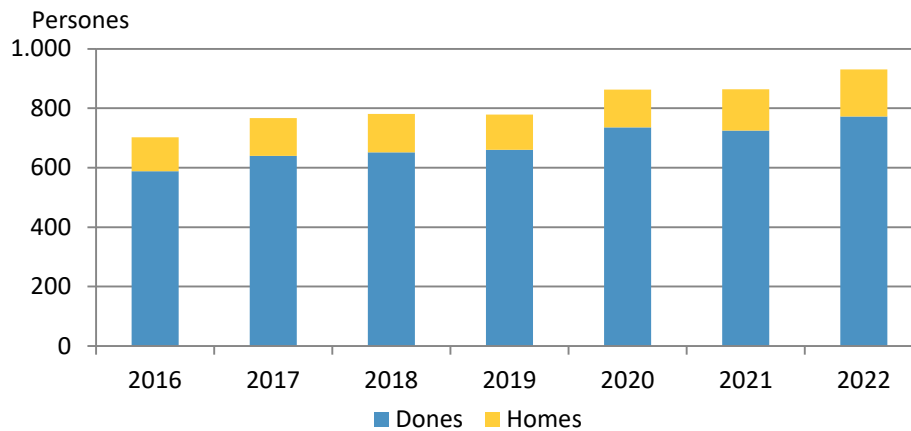
Mapa 3: Població de 65 i més anys per AEB (%), a 01/01/2022

3.2.2. Població centenària

Un tret destacable de l'estructura d'edats de la població de Barcelona és la creixent presència de persones que arriben i superen els cent anys d'edat. El 2022, aquest segment d'edat engloba 931 persones, el 83,0% de les quals són dones.

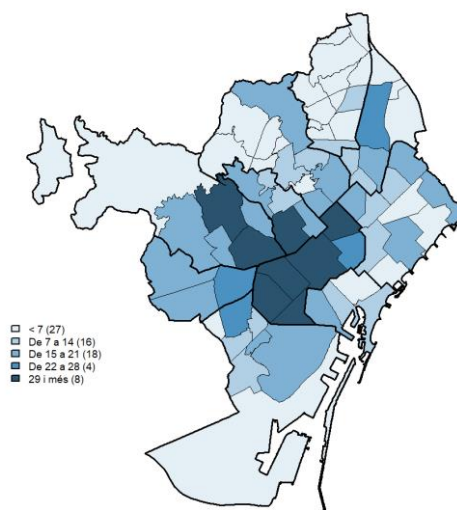
Gràfic 7: Població centenària (2016-2022)

Les dades de 2022 revelen que s’ha représ la tendència ascendent d’aquest col·lectiu assolint un nou màxim. L’augment de la mortalitat associada a la pandèmia causà estralls principalment en la primavera de 2020 sobre persones d’edat avançada, i per això el 2021 hi hagué un estancament del creixement. Un cop passada aquella etapa d’alta incidència sobre aquests col·lectiu i esteses les mesures de prevenció del contagi i dels efectes més virulents de la malaltia com la vacunació massiva, les persones que depassen els cent anys d’edat segueixen augmentant a la ciutat: són un 32,6% més que fa sis anys.

En l’expansió quantitativa d’aquest col·lectiu intervenen factors individuals de longevitat (amb un elevat component hereditari o genètic), així com factors ambientals, socioeconòmics i d’accés a la salut. L’augment del nombre de persones centenàries no és una tendència singular de Barcelona. Com a molts altres indrets d’Espanya i Europa, el segment d’edat que augmenta més en volum i en termes relatius és el de les persones de 85 i més anys. A Espanya, el nombre de centenaris s’ha multiplicat per 20 en les darreres quatre dècades. Aquests trets generals emmarquen la tendència cap a l’envelliment de la població amb una esperança de vida en zona de màxims històrics –fins abans de la pandèmia- i una notable reducció de la fecunditat.

Mapa 4: Població centenària per barris, a 01/01/2022

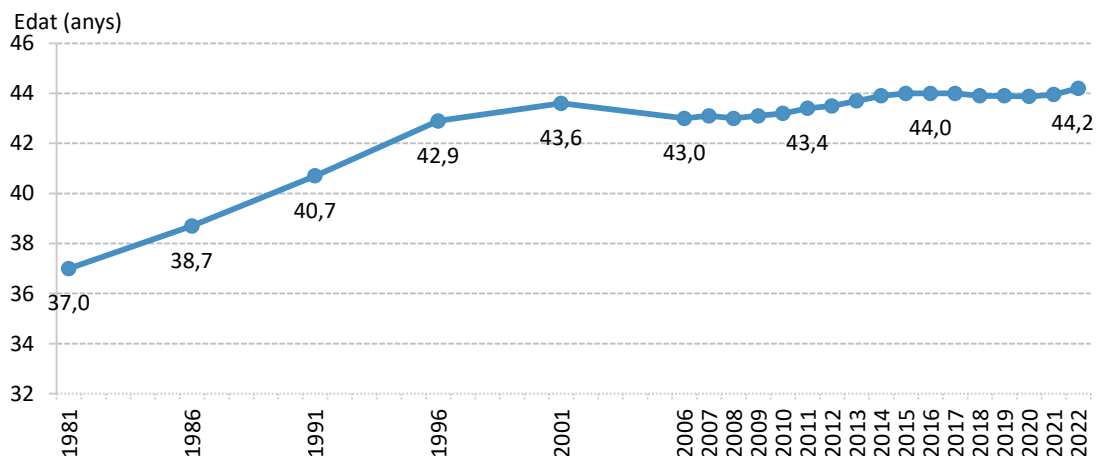

Els barris que concentren més persones centenàries en termes absoluts són Sant Gervasi-Galvany, l'Antiga Esquerra de l'Eixample, la Dreta de l'Eixample i la Nova Esquerra de l'Eixample.

3.2.3. Edat mitjana de la població

L'edat mitjana de la població de Barcelona apunta a l'alça i se situa en màxims històrics: **44,2 anys**. L'ascens de l'edat mitjana de la població que es va registrar en les dues darreres dècades del segle passat –gairebé set anys més entre 1981 i 2001- es va frenar a mitjans de la dècada passada a mesura que els fluxos d'immigrants rejuenien la població. Des que es van afeblir aquests fluxos, l'edat mitjana de la població s'ha mantingut estable amb oscil·lacions minúscules entre els 43 i els 44 anys; aquesta estabilitat, però, sembla trencar-se amb el repunt de 2022, que eleva aquesta edat mitjana fins els 44,2 anys. Una edat que se situa lleugerament per sobre de la mitjana espanyola (44,07 anys) i la catalana (43,32 anys)⁴.

Gràfic 8: Edat mitjana de la població de Barcelona (1981-2022)

En sintonia amb el que s'ha explicat prèviament, les diferències de l'edat mitjana per districtes reflecteixen la diferent composició i estructura de la població. Ciutat Vella és el districte amb una edat mitjana més baixa, i l'únic que, amb 39,7 anys, se situa per sota dels 40 anys. L'edat mitjana més elevada correspon a Les Corts (46,2 anys) i a Horta-Guinardó (45,3 anys).

3.3. Població segons nivell d'instrucció

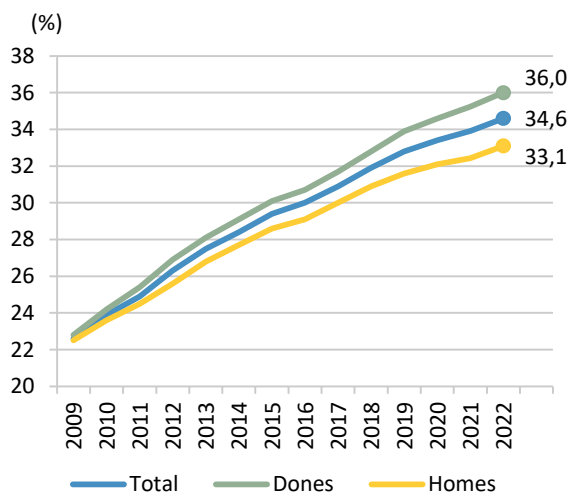
Una de les tendències més consolidades de la població barcelonina en els darrers anys és **l'ampliació del nivell formatiu**. La població de setze i més anys que té titulació universitària o un cicle formatiu de grau superior ha passat del 22,6% l'any 2009 al 34,6% el 2022, amb un avanç ininterromput tant entre els homes com entre les dones.

També any a any les dades refermen la creixent diferenciació de nivell formatiu entre homes i dones entre els nivells elevats (educació terciària). Si s'observa el nivell completat, gairebé no hi ha diferències entre dones i homes en els nivells primaris i secundaris. Per contra, si l'any

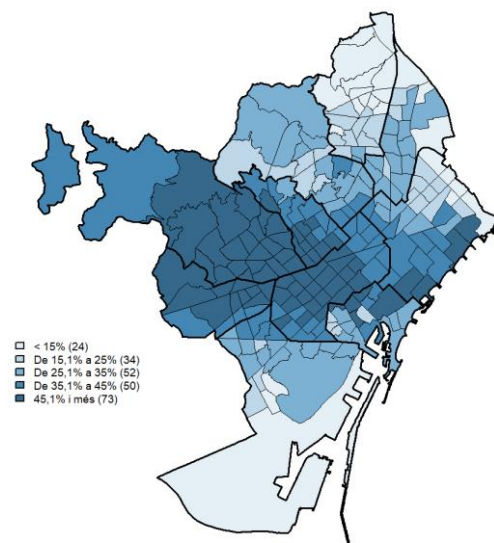
⁴⁴ Vegeu <https://www.ine.es/jaxiT3/Datos.htm?t=3198>

2009 la proporció de dones amb formació universitària (22,8%) superava la dels homes (22,5%) en tres dècimes, des de llavors aquesta diferència s'ha anat eixamplant (36,0% enfront 33,1%) i s'apropa als tres punts. Aquests dades s'emmarquen en una tendència general que també es veu a Catalunya, a Espanya i a moltes ciutats europees: existeix una bretxa de gènere en el rendiment acadèmic a favor de les dones, especialment en les generacions joves que finalitzen un grau o un màster oficial. Aquest patró es pot observar a gairebé la totalitat de països de la UE⁵.

Gràfic 9: Població de 16 i més anys amb estudis universitaris o CFGS (2009-2022)

Mapa 5: Població de 16 i més anys amb estudis universitaris o CFGS per AEB (%), a 01/01/2022

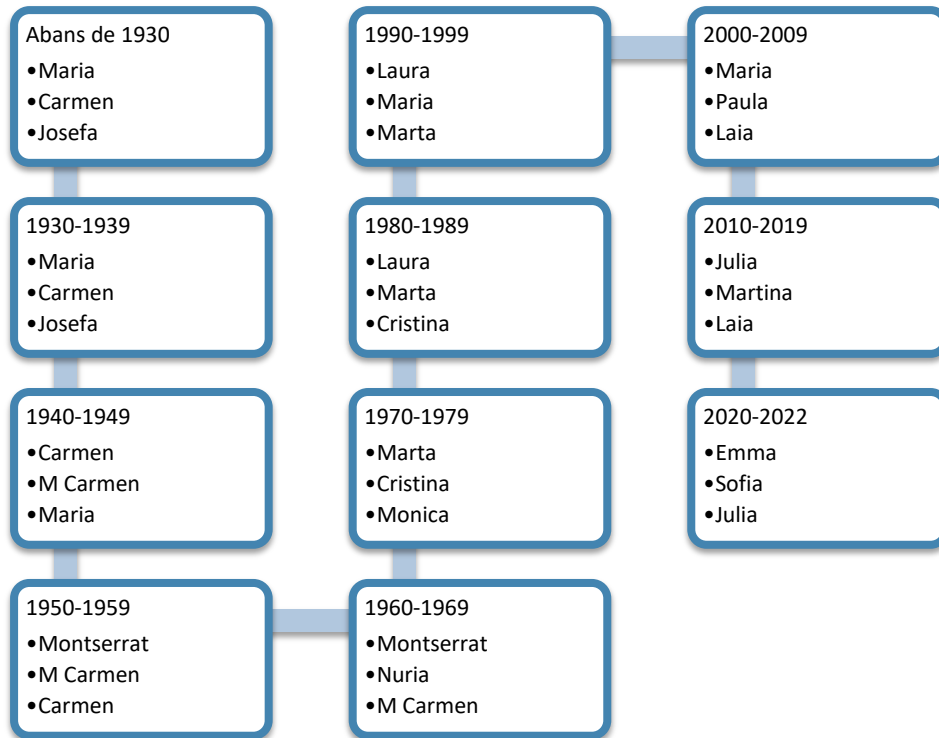

3.4. Noms més freqüents de la població

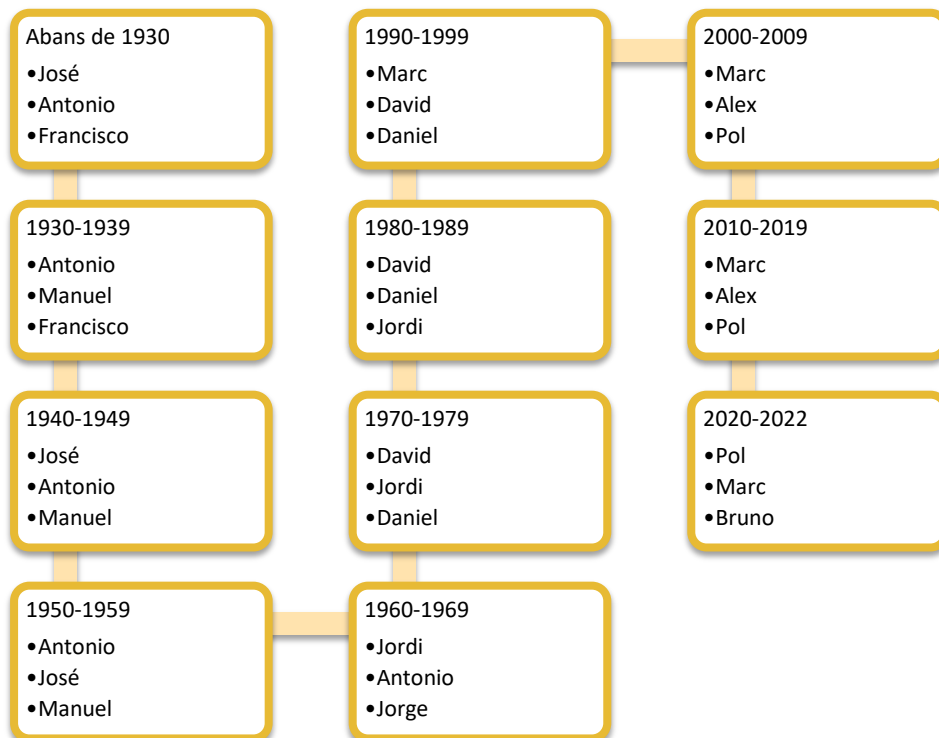
Els noms més freqüents entre les dones empadronades a Barcelona són Maria/María, Montserrat, Marta, Núria/Nuria i Carme/Carmen. Entre els homes, Antonio/Antoni, Josep/José, Jordi, David i Manuel. Les il·lustracions següents mostren els noms més freqüents segons dècades de naixement.

⁵ Vegeu <https://ec.europa.eu/eurostat/cache/infographs/womenmen/bloc-2a.html?lang=en>. Destaquen Finlàndia, Irlanda, Suècia, Lituània i Estònia (per sobre del 50% entre la població de 25 a 64 anys). Per contra, escapen a aquest patró Alemanya i Àustria.

Il·lustració 1: Noms més freqüents de les barcelonines per dècades de naixement

Il·lustració 2: Noms més freqüents dels barcelonins per dècades de naixement

4. ORIGEN I NACIONALITAT DE LA POBLACIÓ

4.1. Població per lloc de naixement

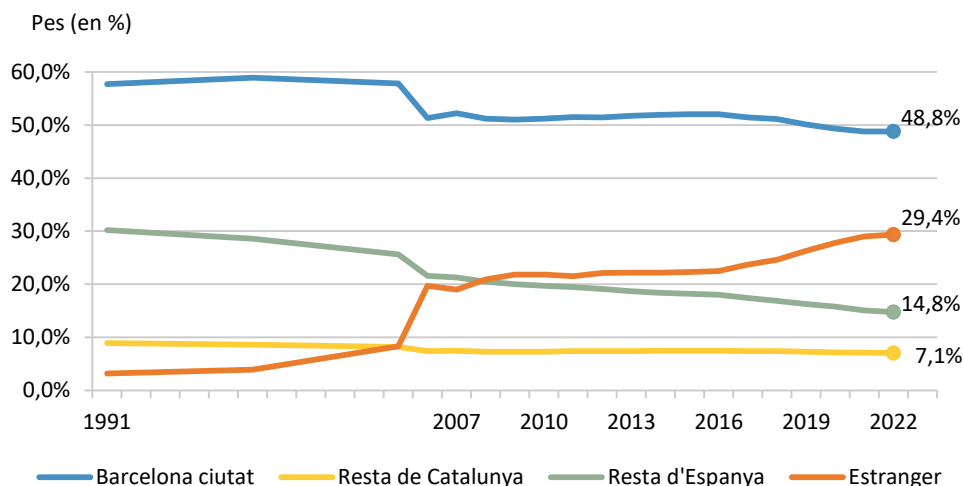
La població resident a Barcelona és cada cop més diversa. En un context mundial de creixent urbanització, la globalització, l'apertura a l'exterior, el perfil productiu, els avanços tecnològics o l'augment generalitzat de la mobilitat territorial per raons acadèmiques, laborals o vitals són només alguns dels motors d'atracció a les urbs d'una població que cada any té orígens més nombrosos, dispersos i heterogenis.

Una de les dades que apunten aquesta idea és que el nombre de residents no nascuts a la ciutat segueix a l'alça: la lectura de les dades de 2022 reflecteixen –per tercer any consecutiu– que **el nombre de persones empadronades que no ha nascut a la ciutat és superior al dels nascuts a la ciutat**. En termes relatius, la població actualment empadronada que ha nascut a la ciutat representa un 48,8% del total, exactament la mateixa proporció que un any enrera i per sota del rang 51-52% en què es va moure durant gairebé tres quinquennis (de 2006 a 2019).

L'anàlisi en detall de l'evolució de les quatre grans àrees d'origen en què hem agrupat els residents ens permet segmentar en dos grans blocs: un d'estable i un de dinàmic. En el primer, situem la població nascuda a la resta de Catalunya (7,1%) i la nascuda a Barcelona (48,8%); en aquest darrer cas, el simbolisme de travessar el 50% esmentat anteriorment no ha de fer perdre de vista que les variacions són lleugeres.

En el bloc dinàmic, per contra, s'observa un comportament antagònic, amb un avanç sostingut dels nascuts a l'estranger (onada migratòria recent) simètric al declivi dels nascuts a la resta d'Espanya (onada migratòria de la dècada dels 60 del segle passat).

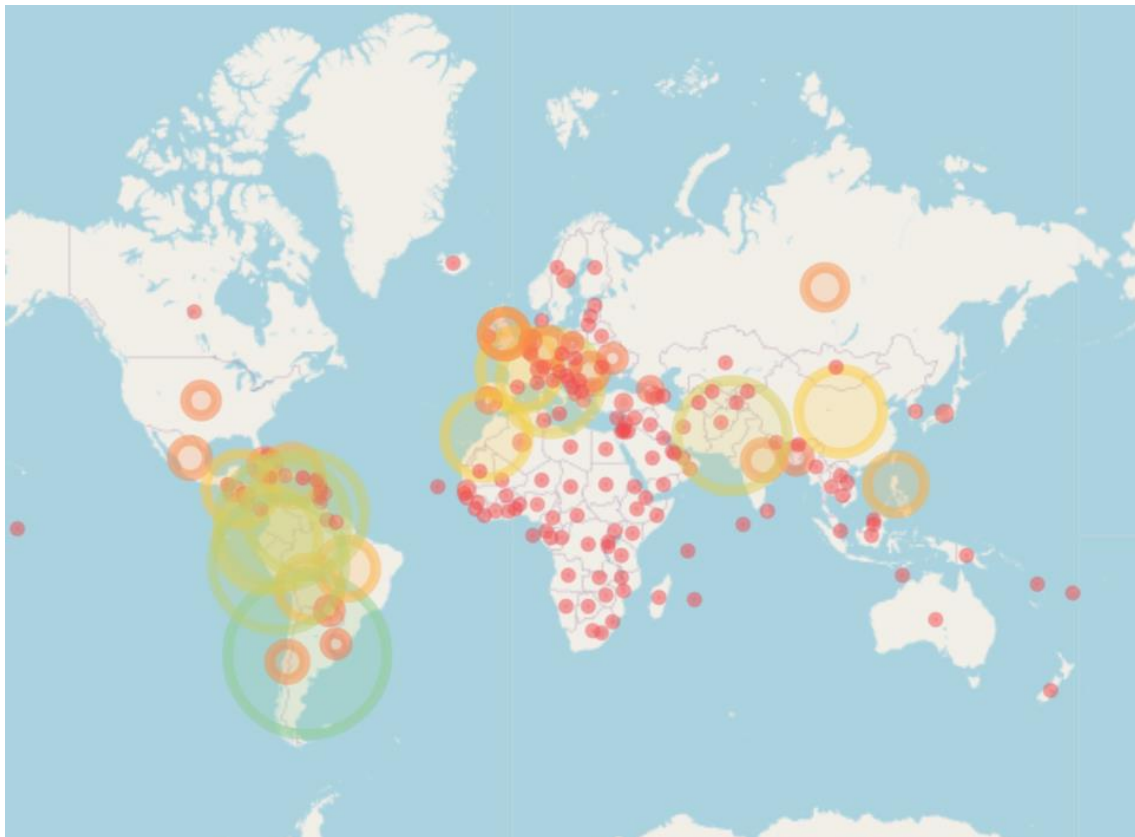
Gràfic 10: Distribució de la població segons lloc de naixement (1991-2022)

D'ençà la forta onada immigratòria de la primera meitat de la passada dècada –que va suposar una accentuada transformació en la composició de la població–, el col·lectiu de persones

nascudes a l'estranger havia mantingut un pes estable al voltant del 20/22% de la població. Ha estat en el darrer quadrienni quan ha revifat l'impuls, saltant del 24,6% de 2018 al 29,4% del 2022. Pràcticament, els nascuts a l'estranger avui igualen el pes dels nascuts a la resta d'Espanya el 1991.

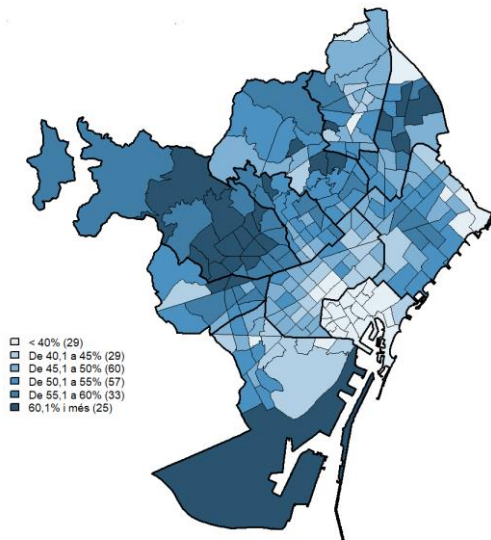
Mapa 6: Població nascuda a l'estranger per països, a 01/01/2022

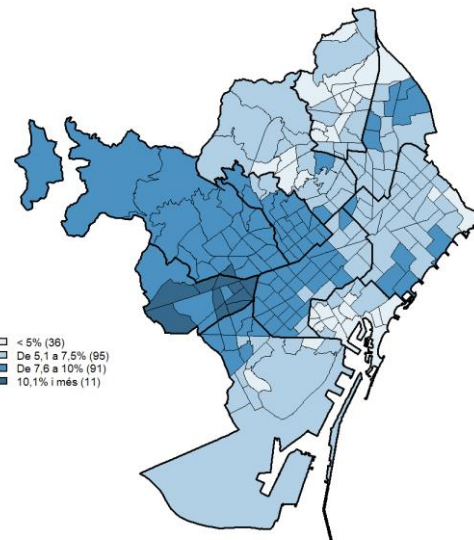
4.1.1. La població nascuda a l'estranger: evolució i perfil

De les 481.657 persones residents a Barcelona nascudes a l'estranger, un 29,7% té nacionalitat espanyola. La població de Barcelona es distribueix de manera molt heterogènia segons lloc de naixement. Els mapes adjunts mostren per AEB aquesta desigual distribució en termes relatius. Les AEB amb més veïns nascuts a Barcelona es troben a Sarrià - Sant Gervasi i Sant Andreu. Els nascuts a la resta de Catalunya tenen un pes important a Pedralbes i a d'altres zones de Les Corts, possiblement lligat a l'atractiu del factor de localització que presenta la zona pels estudiants universitaris de la resta de Catalunya.

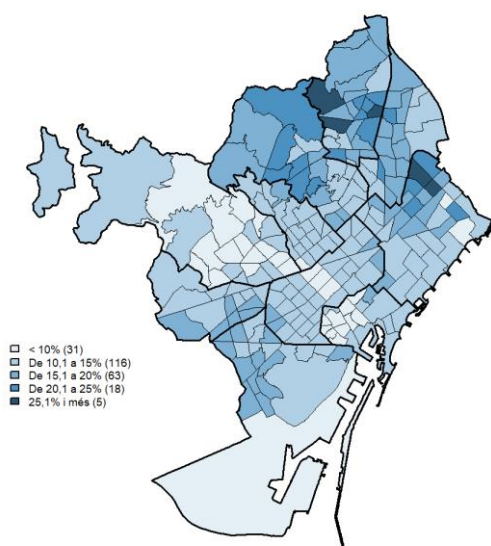
Mapa 7: Població nascuda a Barcelona per AEB (%), a 01/01/2022

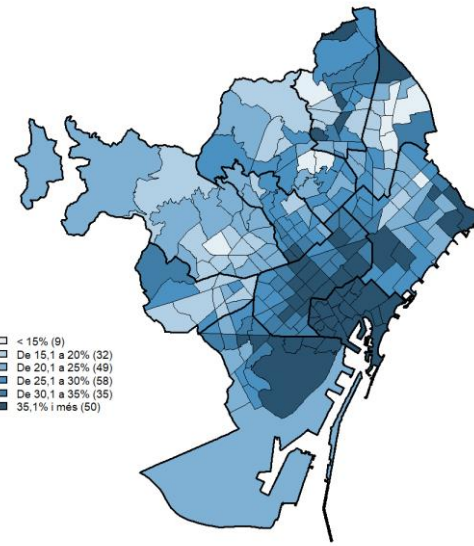
Mapa 8: Població nascuda a la resta de Catalunya per AEB (%), a 01/01/2022

Mapa 9: Població nascuda a la resta d'Espanya per AEB (%), a 01/01/2022

Mapa 10: Població nascuda a l'estranger per AEB (%), a 01/01/2022

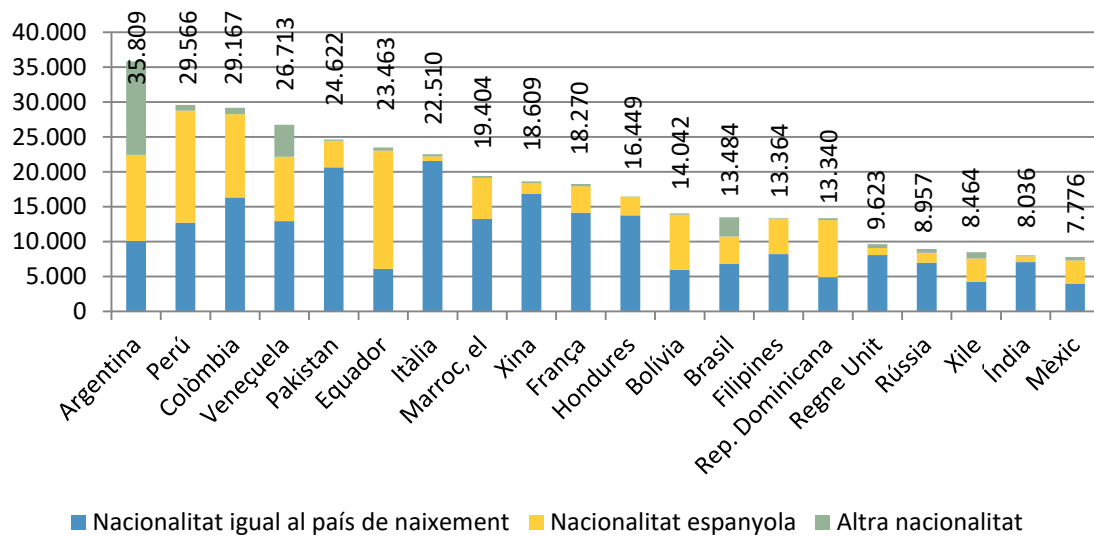
Les AEB amb un pes important de població nascuda a la resta d'Espanya es troben a Horta-Guinardó, Nou Barris i Sant Martí, mentre que les proporcions relatives més significatives de nascuts a l'estranger són a Ciutat Vella i d'altres zones de Sants-Montjuïc, de Sant Martí i de Nou Barris que concentren població de nacionalitat estrangera.

Els principals països d'origen de la població nascuda a l'estranger són: Argentina, Perú, Colòmbia, Veneçuela, Pakistan, Equador i Itàlia, tots per sobre de les 20.000 persones.

L'abundància de països sud-americans en aquestes primeres posicions està vinculat amb l'existència de tractats de doble nacionalitat entre Espanya i aquests països.

El gràfic adjunt mostra la població nascuda a l'estranger creuada per nacionalitat. Les esperables coincidències entre nacionalitat i lloc de naixement es contraposen amb algunes peculiaritats interessants. Un dels casos més destacats és dels residents empadronats a Barcelona nascuts a Argentina: només un 28,2% d'ells té nacionalitat argentina, un 32,9% la té italiana⁶, i un 34,4% la té espanyola.

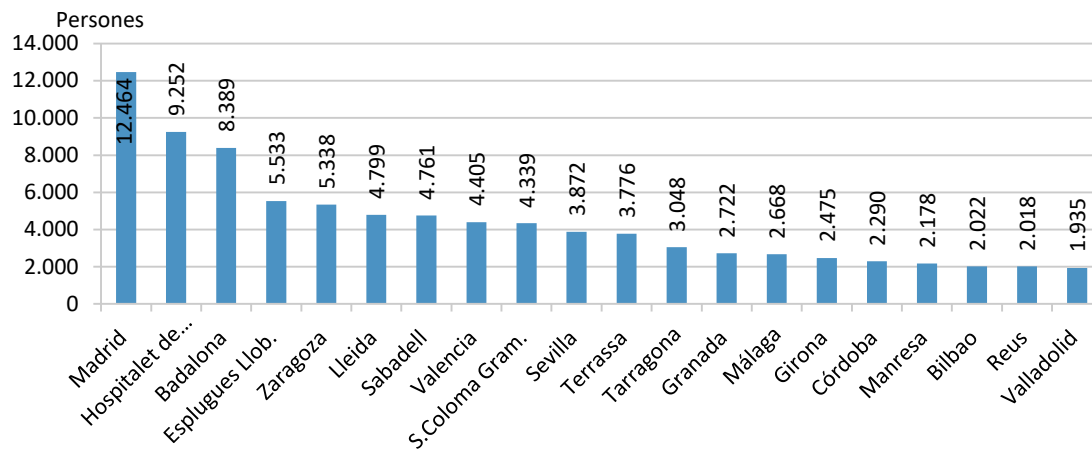
Gràfic 11: Població nascuda a l'estranger pels principals països de naixement i nacionalitat, a 01/01/2022

Si atenem als municipis d'origen dels residents que no han nascut a Barcelona, el principal punt d'origen és la ciutat de Madrid, seguit de grans ciutats de l'entorn metropolità (l'Hospitalet de Llobregat, Badalona o Esplugues de Llobregat), de capitals de província catalanes i d'altres grans capitals espanyoles com Saragossa, València, Sevilla, Granada o Màlaga.

⁶ Una tercera part de les persones de nacionalitat italiana empadronades a Barcelona provenen de Sud-Amèrica –en especial d'Argentina, Uruguai, Veneçuela i Brasil- i van obtenir nacionalitat italiana en demostrar que tenien avantpassats italians. A partir de 2018, les condicions per obtenir la nacionalitat italiana es van endurir.

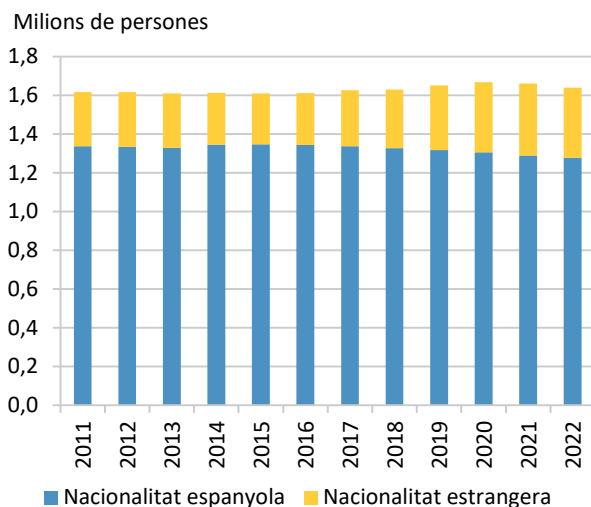
Gràfic 12: Població no nascuda a Barcelona per municipi de naixement, a 01/01/2022

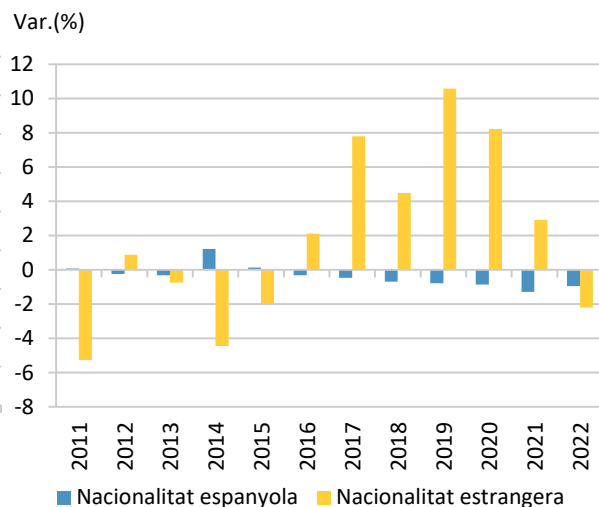
4.2. Població per nacionalitat

Després d'un sexenni de creixement, la població estrangera vira a la baixa. El tret més distintiu de l'evolució de la població barcelonina entre 2016 i 2020 va ser un discret creixement impulsat exclusivament per persones de nacionalitat estrangera que compensava el suau descens de la població espanyola. L'any 2021 l'impacte de la pandèmia ja va impossibilitar que els fluxos (encara ascendents) d'estrangers compensessin la davallada dels espanyols. Amb aquests antecedents recents, l'any 2022 obre un nou escenari de descensos concurrents d'espanyols (-1,0%) i d'estrangers (-2,2%). Les 363.576 persones de nacionalitat estrangera empadronades a Barcelona l'1 de gener de 2022 trenquen la trajectòria ascendent que havia possibilitat l'assoliment de màxims històrics consecutius en els darrers anys. Malgrat aquesta reculada, la xifra actual d'estrangers empadronats depassa en cent-mil persones les empadronades el 2015.

Gràfic 13: Població de Barcelona per nacionalitat (2011-2022)

Gràfic 14: Població de Barcelona per nacionalitat (2011-2022), var.interanual (%)

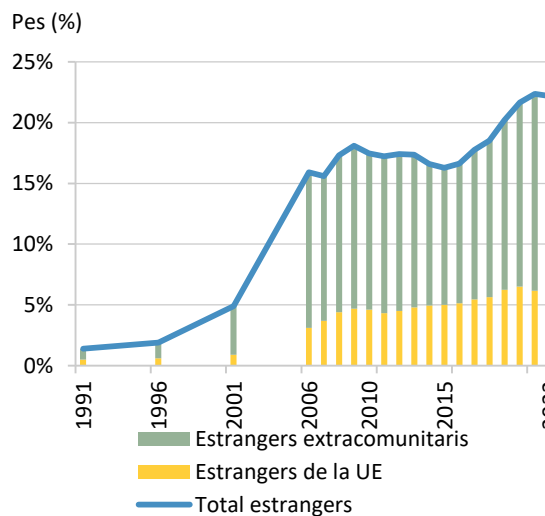

4.2.1. La població de nacionalitat estrangera: evolució i perfil

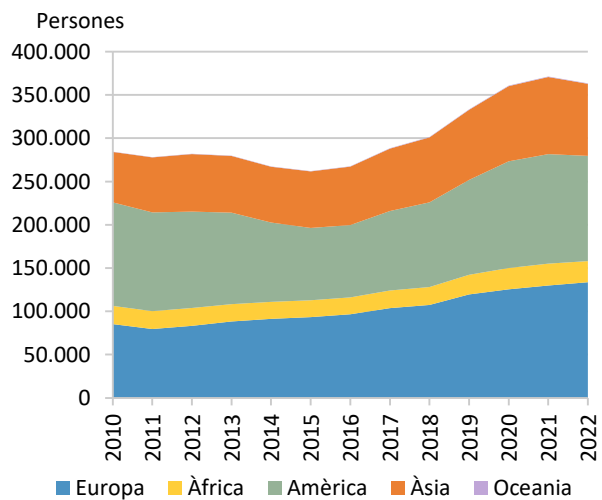
Les 363.576 persones amb nacionalitat estrangera empadronades a Barcelona s'adscriuen a un total de 176 nacionalitats. Com s'ha vist, la població resident de nacionalitat estrangera s'ha inclinat lleugerament a la baixa aquest darrer any. Barcelona ha passat en només un quart de segle de tenir una població molt homogènia (l'any 1991 el pes dels estrangers no arribava a l'1,5% del total) a tenir un 22,2% de residents estrangers de 176 nacionalitats, tres menys que durant el trienni anterior. Aquesta elevadíssima presència de diferents nacionalitats és una bona mostra de la diversitat de la composició demogràfica de la ciutat.

La forta onada migratòria de la primera dècada del segle XXI va representar un salt espectacular en la composició de la població de la ciutat, que va passar de tenir un 4,9% d'estrangers el 2001 a un 17,5% el 2010. Després va seguir un quinquenni d'estabilitat que a partir del 2016 va iniciar un nou repunt fins que l'any 2019 va depassar la línia del 20%, situant-se el 2021 en el 22,4%. Les dades de 2022 representen una retallada de dues dècimes sobre el màxim històric de 2021.

Gràfic 15: Pes de la població estrangera sobre el total (1991-2022)

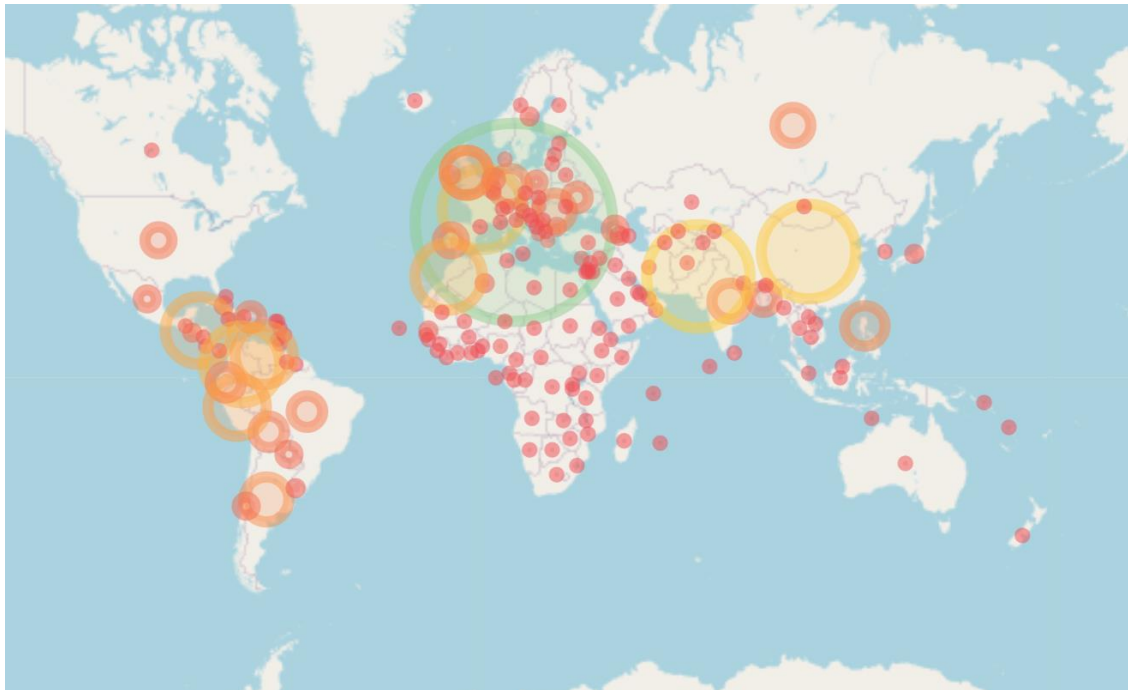
Gràfic 16: Població estrangera segons nacionalitat per continent (2010-2022)

Quant a la composició d'aquest grup, els residents amb alguna nacionalitat de la Unió Europea representen un 29,3% d'estrangers, i se significa perquè són un dels pocs col·lectius en ascens (+4,1%). Els estrangers extracomunitaris retrocedeixen un 4,5% després d'un sexenni d'ascensos ininterromputs i retallen el seu pes relatiu fins el 70,7% del total d'estrangers⁷.

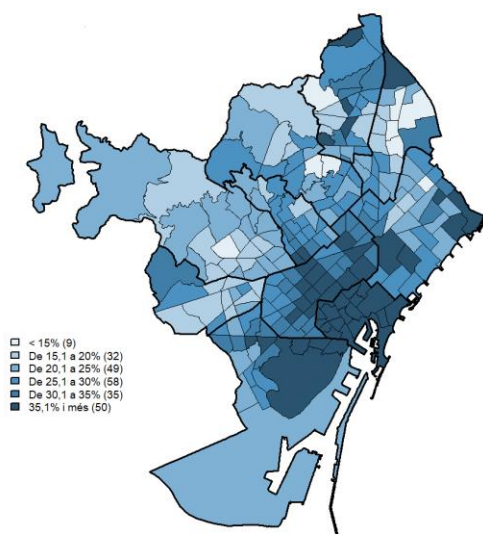
⁷ Cal tenir present que fins el 31 de gener de l'any 2020 la UE estava formada per 28 països, a partir de llavors la formen 27 països.

Mapa 11: Població estrangera per països, a 01/01/2022

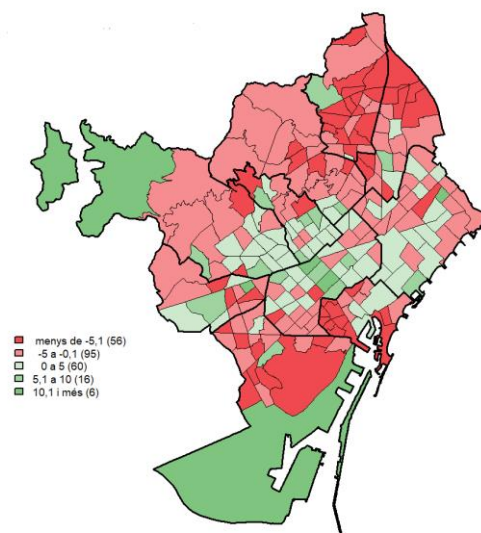

Tot i la progressiva dispersió pels barris, **la distribució dels estrangers dins de Barcelona està lluny de ser homogènia**. Els barris i les AEB de Ciutat Vella són les que tenen una major presència relativa d'immigrants entre els seus veïns, seguits per algun dels barris de Sant Martí que toquen el Besòs, de Sant Andreu, de Nou Barris, de Sants Montjuïc i de la part central de l'Eixample.

Mapa 12: Població amb nacionalitat estrangera a Barcelona per AEB (%), a 01/01/2022

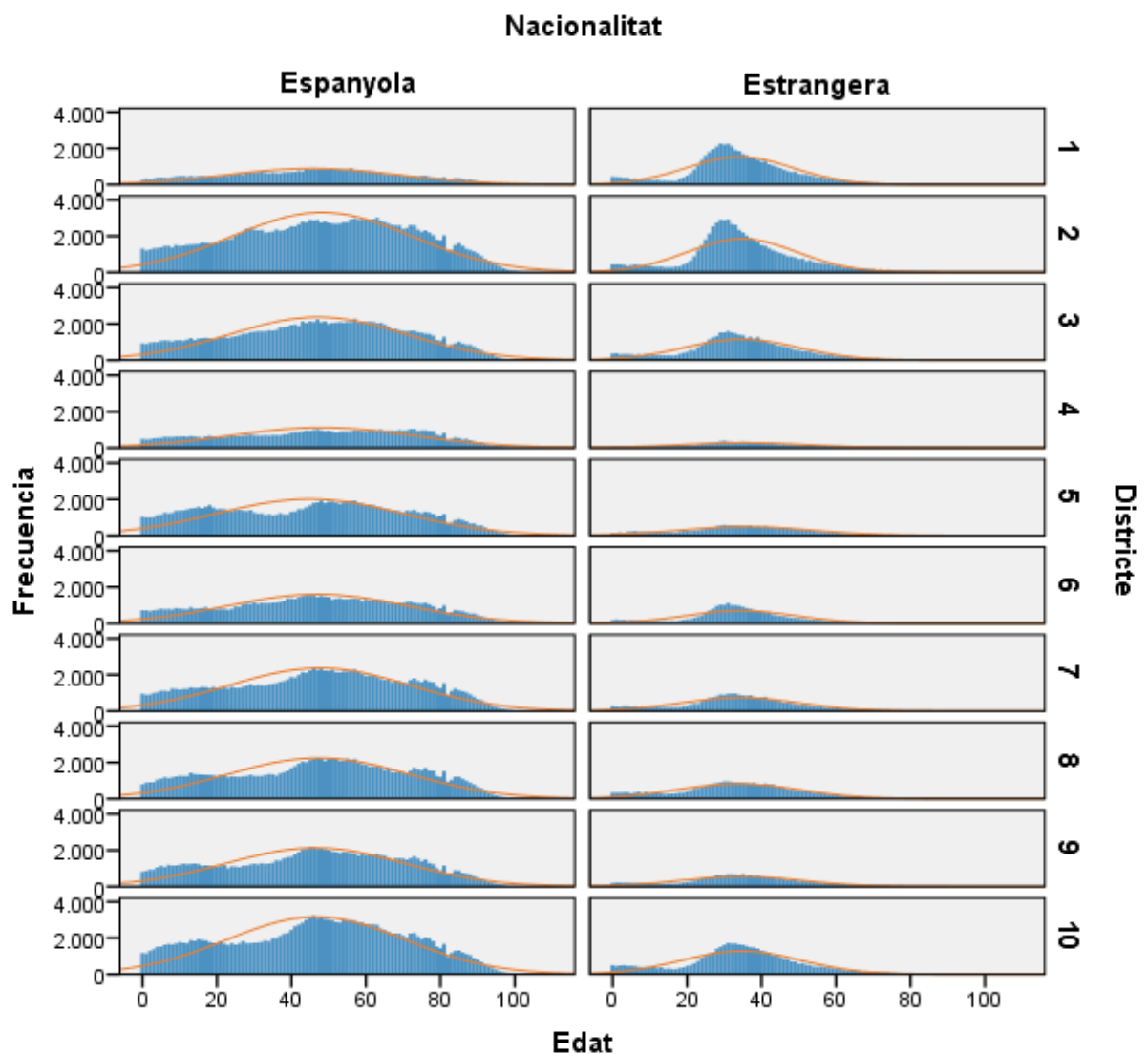
Mapa 13: Població amb nacionalitat estrangera a Barcelona per AEB (var.interanual %), 2022

La pèrdua de la població estrangera a Barcelona s'ha estès de manera força generalitzada: a set dels deu districtes, a 57 dels 73 barris i a 151 de les 233 AEB de la ciutat. Tant en termes absoluts com relatius, els retrocessos més importants corresponen a Ciutat Vella (-3.001 persones, un -5,8%) i a Nou Barris (-2.088 persones, un -6,2%).

El gràfic següent ofereix la distribució de la població per districtes i nacionalitats segons edat, que es complementa amb les piràmides de la pàgina següent. Es constata que la distribució no és homogènia ni per edat ni per nacionalitat. A Ciutat Vella (districte 1), per exemple, s'aprecia la gran diferència de d'edats entre la població espanyola i l'estrangera.

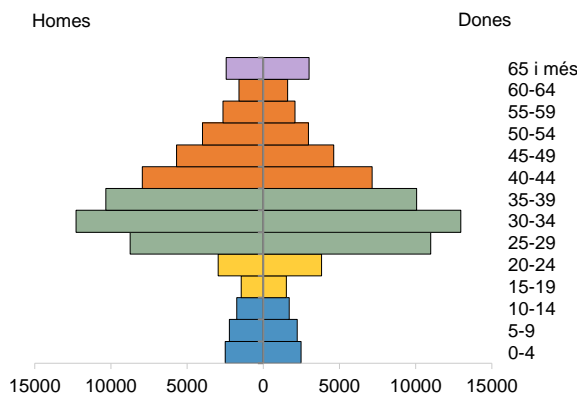
Gràfic 17: Població segons nacionalitat per districte i edat, a 01/01/2022

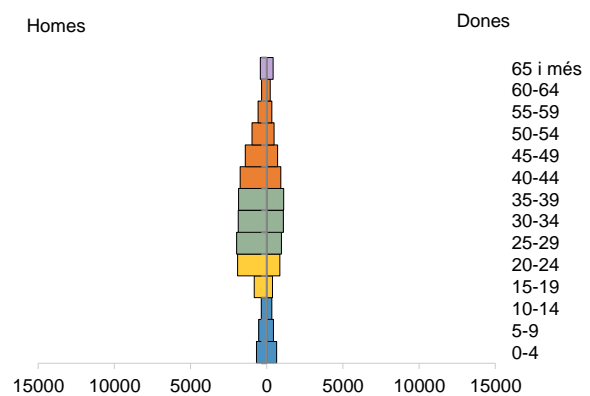
Pel que fa al perfil dels estrangers, la distribució entre homes i dones és molt equilibrada (179.163 dones i 184.413 homes), amb una mitjana d'edat de 34,5 anys, lleugerament superior a la del quadrienni anterior i 12,4 anys menys que la mitjana dels espanyols. Els estrangers comunitaris són, de mitjana, una mica més grans (35,1 anys) que els extracomunitari (34,2 anys).

Un 42,7 % dels estrangers que viuen a Barcelona tenen estudis universitaris o un Cicle Formatiu de Grau Superior. Si només considerem els de la Unió Europea, els titulats superiors arriben a un 63,6%, una proporció que s'apropa al doble de la població espanyola. Pel que fa al temps que fa que estan inscrits al Padró, poc més de la meitat fa entre un i cinc anys que estan inscrits, alhora que un de cada cinc ha arribat en l'últim any a Barcelona.

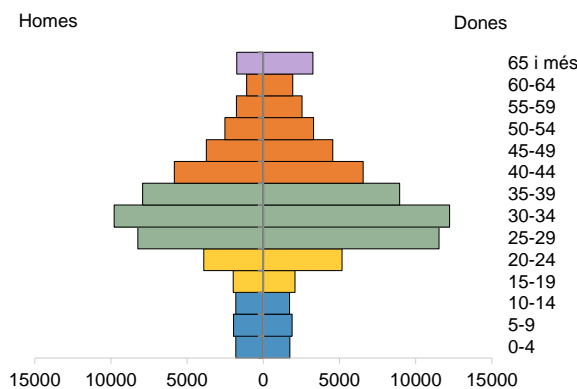
Gràfic 18: Piràmide de població dels residents estrangers amb nacionalitat europea, a 01/01/2022

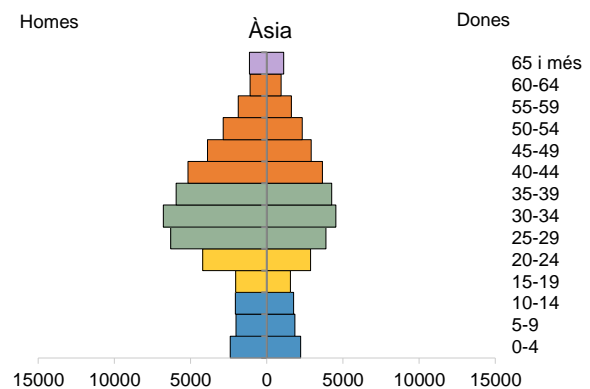
Gràfic 19: Piràmide de població dels residents estrangers amb nacionalitat africana, a 01/01/2022

Gràfic 20: Piràmide de població dels residents estrangers amb nacionalitat americana, a 01/01/2022

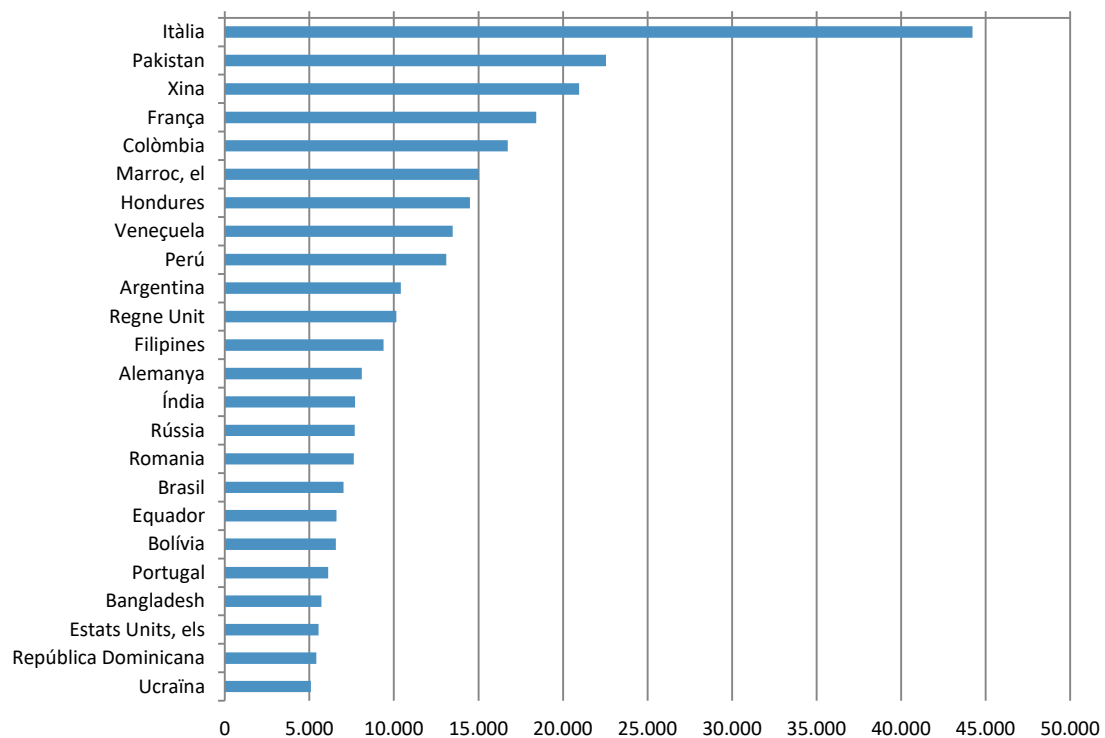
Gràfic 21: Piràmide de població dels residents estrangers amb nacionalitat asiàtica, a 01/01/2022

Per continents, l'equilibri global per sexes es trenca: a les nacionalitats europees i americanes s'observa un predomini femení, mentre que entre les asiàtiques i africanes hi ha predomini masculí. **Els europeus són el col·lectiu més nombrós, amb poc més de 133.000 persones, seguit pels americans amb 121.000 residents.** En relació amb l'any anterior, els dos grups han seguit evolucions contraposades: els europeus han augmentat un 2,9% i els procedents d'Amèrica han davallat un 3,9%. Segueixen asiàtics (83.250 persones, un 6,5% menys que el 2021), africans (24.402 persones, -3,5%) i els originaris d'Oceania, que retrocedeixen un 16,5% i cauen fins quedar 527 persones inscrites al Padró.

Per nacionalitats, la nacionalitat més present és la italiana⁸ (amb més de 44.000 persones) seguida per la pakistanesa (22.500) i la xinesa (gairebé 21.000). A continuació, segueixen vuit nacionalitats que compten amb més de deu mil residents: són els procedents de França, Colòmbia, el Marroc, Hondures, Veneçuela, Perú, Argentina i Regne Unit. En el darrer any, els col·lectius que més residents empadronats han sumat són Itàlia (+2.474), França (+625), Argentina (+613), Colòmbia (+365) i Alemanya (+216). A l'altre extrem, les nacionalitats que han perdut més efectius són la xinesa (-1.567), la boliviana (-1.168), la paquistanesa (-1.146) i la brasilera (-1.085).

Gràfic 22: Població estrangera segons nacionalitats més freqüents, a 01/01/2022

A tots els barris i a totes les AEB de Barcelona la nacionalitat predominant és l'espanyola. Però com s'ha vist abans, hi ha veïns de 176 nacionalitats més. Aquesta diversitat es palesa en el mapa adjunt, que recull la segona nacionalitat més freqüent després de l'espanyola per AEB. Són quinze nacionalitats diferents, entre les que prevalen les d'Itàlia (que és la segona nacionalitat més freqüent a 144 AEB), Xina (26), Hondures (21) i Pakistan (16).

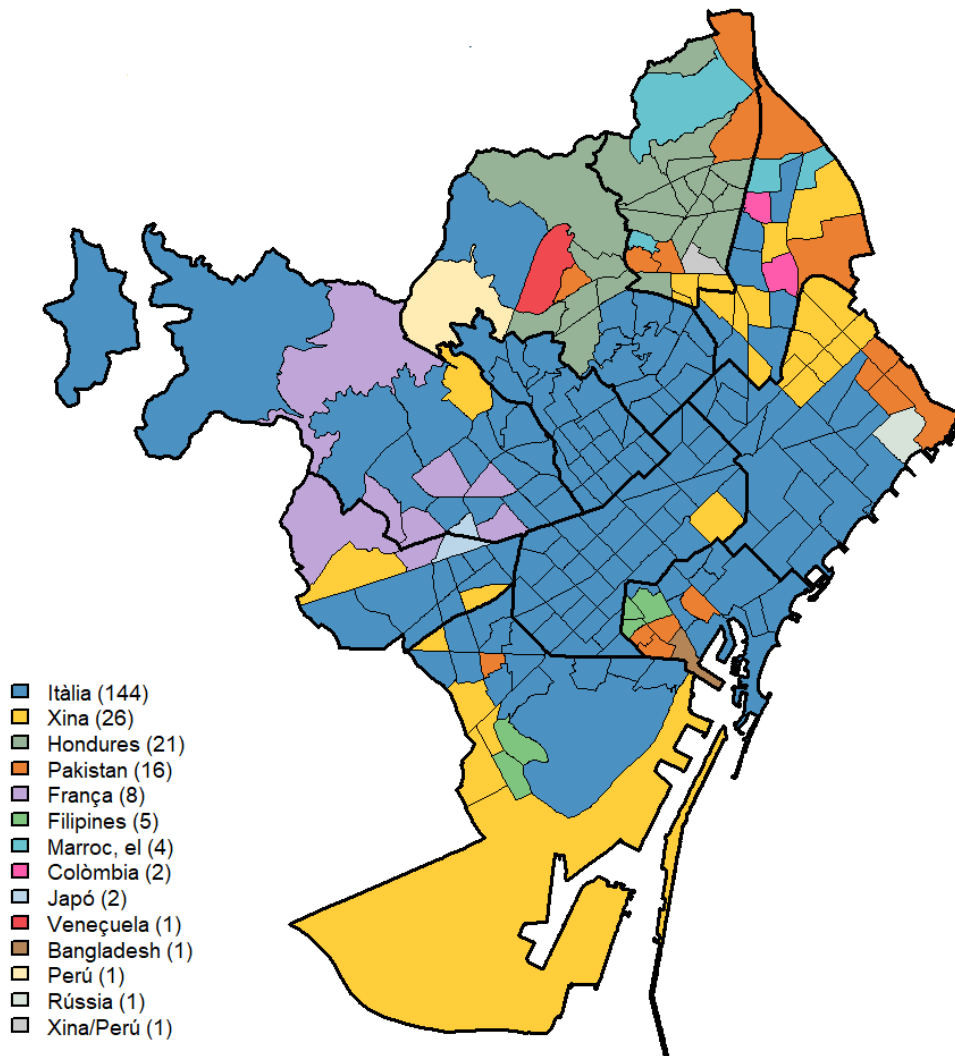
La comparació del mapa de 2022 amb el d'un any abans ofereix petites diferències. D'entrada, són les mateixes quinze nacionalitats, no apareix cap de nova ni es perd cap (el 2020 havia aparegut Veneçuela i havien desaparegut Índia i República Dominicana). Segueixen en expansió Itàlia, Pakistan i França, mentre que la xinesa deixa de ser segona nacionalitat més present a tres AEB i l'hondurenys a una. Entre les que es mantenen, Rússia, Filipines o el Marroc.

⁸ Com s'ha vist anteriorment, moltes de les persones de nacionalitat italiana empadronades a Barcelona han nascut a Sud-Amèrica.

L'any 2021 hi havia una AEB amb la nacionalitat boliviana com a més freqüent i dues amb la nacionalitat estatunidenca com a principal nacionalitat. L'any 2022 aquestes AEB presenten com a nacionalitat més freqüent la paquistanesa, japonesa i francesa, respectivament. Així mateix, la nacionalitat colombiana segueix sent la més freqüents en dues AEB, però aquestes han canviat respecte l'any 2021: ha passat de ser la nacionalitat més freqüent en una AEB de l'Eixample i una de Nou Barris a ser la més freqüent en dues de Sant Andreu.

Com l'any passat, la nacionalitat russa és la més freqüent en una AEB del districte de Sant Martí, mentre que la nacionalitat filipina és la principal en cinc AEB –tres de Ciutat Vella i dues de Sants-Montjuïc– i la nacionalitat bengalí segueix sent la principal en una AEB de Ciutat Vella, a la part baixa del Raval. Les nacionalitats veneçolana i peruana són les més freqüents en una AEB -cadascuna- del districte d'Horta-Guinardó. Finalment, la nacionalitat xinesa i la peruana empaten com a més freqüent en una AEB de Nou Barris.

Mapa 14: Nacionalitat més freqüent (després de l'espanyola) per AEB, a 01/01/2022

5. DOMICILIS

5.1. Evolució i estructura dels domicilis de Barcelona

Una de les informacions més bàsiques i rellevants que figura als fulls padronals és el domicili on viu la persona que hi està empadronada a la data de referència, de manera que l'adreça d'empadronament es converteix en un element primordial per quantificar el nombre de domicilis on viuen els barcelonins i saber detalls sobre la seva composició.

Així, amb la lectura d'1 de gener de 2022 s'obté que **els 1.639.981 empadronats a la ciutat viuen en 662.833 habitatges, amb una mitjana de 2,47 persones per habitatge**, incloent-hi les persones que consten en domicilis col·lectius.

En relació amb l'any passat, la població empadronada s'ha reduït en vint mil persones mentre que de domicilis se'n comptabilitzen 2.770 més. Analitzar aquest fet implica tenir en compte criteris que van més enllà del propi comportament de les persones ja que s'hi entremesclen la cojuntura excepcional d'una llarga situació pandèmica covid-19 -amb les evidents conseqüències demogràfiques- amb refinaments metodològics que destorben per fer interpretacions vers anys anteriors⁹. Sabem que l'augment dels domicilis unipersonals és una realitat creixent en els nostres temps però també ho és l'agrupament familiar, i quan la pauta d'extracció de dades es modifica encara que sigui mínimament, es complica veure la fidelitat del què ensenyen aquestes complexes realitats.

D'altra banda, els registres del Padró d'habitants no permeten identificar si existeix cap relació de parentiu entre les persones que s'empadronen juntes; simplement revela informació individual dels inscrits a la mateixa adreça, com ara la data de naixement, el sexe i la nacionalitat, sense saber-ne els vincles familiars entre ells que permetin treure conclusions sobre possibles formacions de nous nuclis de convivència.

Amb la combinació agregada de les dades padronals sí que es podem resumir certs trets característics de la població que viu a cada domicili, i un que en destaca de forma recurrent és la major presència de dones als domicilis respecte els homes, ja que **en un 25,1% dels domicilis no hi viu cap home mentre que aquells on no hi ha cap dona són el 15,4% del total.**

El nombre de **persones empadronades en domicilis unipersonals és 209.736**, un 31,6% del total. Si observem aquestes persones que viuen soles en relació amb el conjunt de la població major d'edat de Barcelona, el percentatge és del 12,8%. Ambdós percentatges han variat poc durant els darrers anys.

També **el col·lectiu femení és molt més nombrós en els domicilis unipersonals (61%) que el col·lectiu masculí (39%)**. Aquest és un tret que es repeteix: quan més desenvolupat està l'Estat del benestar, més possibilitats hi ha de viure sol. I quan més gran és la incorporació de les dones al mercat de treball, menys dependents són dels homes i més trien viure soles. A banda

⁹L'exploració estadística d'enguany incorpora certs reajustaments metodològics que dificulten poder fer una interpretació de la sèrie històrica amb criteris estrictament homogenis.

d'aspectes com la llibertat o la intimitat, també hi juguen a favor d'aquesta expansió de les llars unipersonals l'augment de l'esperança de vida i l'eclosió de les telecomunicacions.

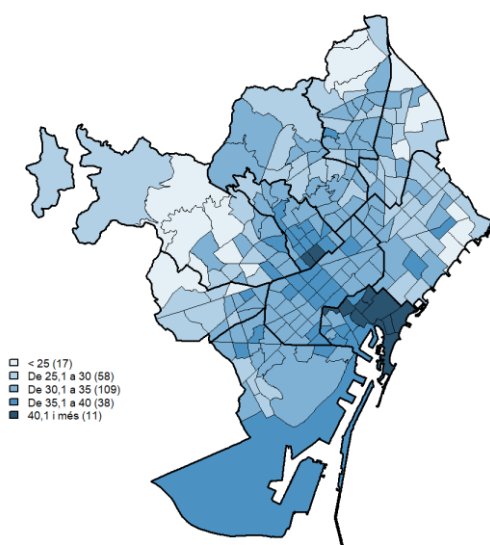
Quant als trams d'edat dels membres del domicili, d'una banda remarcar que **a un 23,1% dels domicilis no hi ha cap persona en edat laboralment activa (18 a 64 anys)** i per l'altra banda, si anem a buscar el seu potencial veiem que **en un 77,5% dels domicilis no hi viu cap menor de 18 anys**; és a dir, més de 513.000 domicilis sense cap menor.

De domicilis amb persones de 18 a 64 anys n'hi ha 510.000. Les persones que tenen 65 anys i més es troben en el 38% dels domicilis repartides en diferents situacions de convivència, però en un 13,9% viuen soles. Totes aquestes dades també es mantenen estables amb tendència a l'alça en els darrers anys, igual que la composició segons nombre de dones o d'homes al domicili, ja que de forma reiterada el nombre de domicilis sense cap home és predominant.

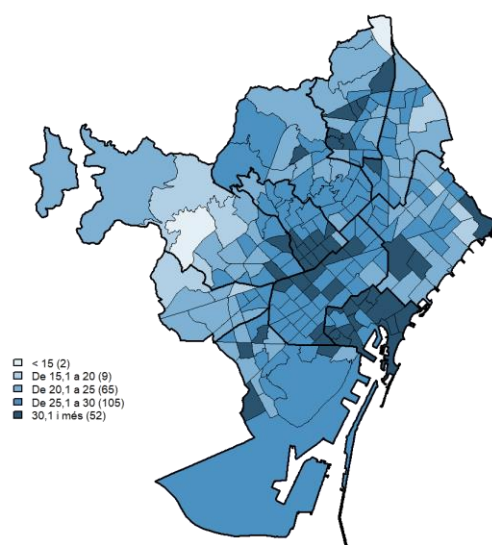
El conjunt de llars **unipersonals** (31,6%) és l'univers més gran d'ocupació dels domicilis: un 19,3% l'ocupen dones soles, i un 12,3% homes sols. En canvi, la situació de **convivència més freqüent és la de domicilis ocupats per dues persones o més**, les dues majors d'edat (18,5% dels domicilis i 27,3% de la població) amb una edat mitjana de 46,6 anys.

Pel que fa a la convivència dels menors de 18 anys amb adults, un 3% dels domicilis estan habitats per menors acompanyats d'un sol adult. En el 2,5% de les llars, l'adult és una dona i el 0,5% restant és un home. En ambdós casos la mitjana d'ocupació de la llar és de 2,4 persones per llar. La situació més freqüent de convivència de menors a la llar (12,5%) és la de domicilis de dues persones adultes i la resta d'ocupants menors de 18 anys. Encara que hi ha un 7% d'altres domicilis on un o més menors conviu amb altres adults. **Les llars amb presència de menors representen menys d'una quarta part dels domicilis (22,5%).**

Mapa 15: Domicilis unipersonals sobre total de domicilis per AEB (en %), a 01/01/2022

Mapa 16: Persones de 65 anys i més que viuen soles sobre població 65 i més anys per AEB (en %), a 01/01/2022

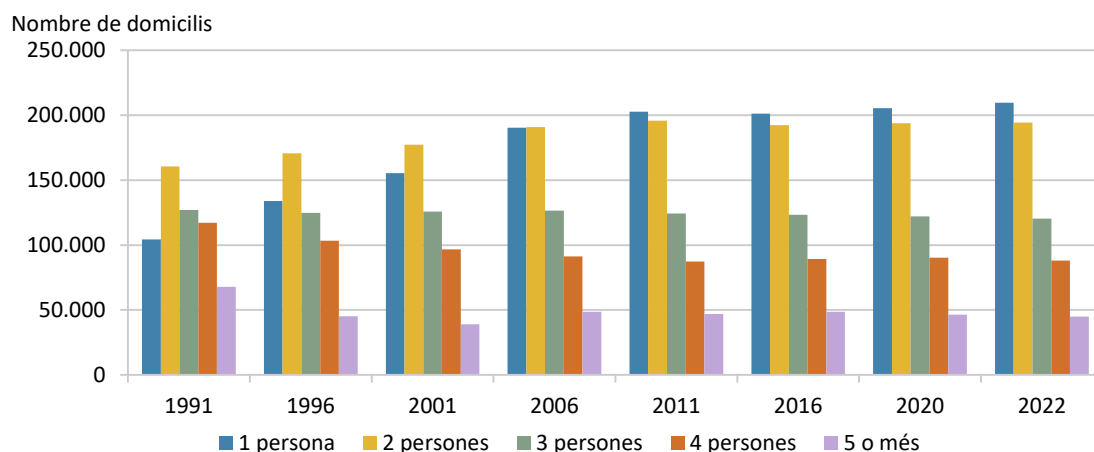
Als domicilis ocupats exclusivament per persones estrangeres, el rànking l'encapçalen parelles de 18 a 64 anys (22,6% dels domicilis).

Si tramem al mapa els **domicilis amb més proporció (>40%) de persones soles**, les principals àrees estadístiques bàsiques (AEB) on es troben són a la **franja lateral de Ciutat Vella** que va des de Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera al Barri Gòtic i a la Barceloneta, sense oblidar ni el **Raval nord** ni els **nuclis inferiors de la Vila de Gràcia**.

Aquestes àrees agafen **més amplitud quan hi plasmem persones soles de 65 anys i més** sobre el seu col·lectiu d'edat, escampant-se per tota la Vila de Gràcia, pel Camp d'en Grassot i arribant cap a el Parc i la Llacuna del Poblenou fins acostar-se a extrems de la ciutat: a la banda sudoest (el Besòs i el Maresme); al nordoest de Nou Barris (el Turó de la Peira, la Guineueta), i pel lateral est les vores de Sants. També el costat de Sant Andreu que ubica els habitatges del Congrés i els Indians concentra una important proporció d'unipersonals d'aquest tram d'edat que supera els 65 anys.

Si observem les barres evolutives que il·lustren la **dimensió dels domicilis** segons el nombre de persones hi viuen, es veu que durant els darrers deu anys (2012-2022) la distribució s'ha mantingut estable al voltant de "tres 30% inexactes": **32% de domicilis ocupats per una persona sola, 29% ocupats per dues persones, 31% ocupats per 3 o 4 persones**, i, el 7% restant ocupats per més de cinc persones. A les dues dècades anteriors (1991-2001 i 2001-2011) el tipus de domicili més estès era l'ocupat per dues persones (entre 27,8% i 29,8%, percentatges que sí que són similars als actuals però actualment la primera posició l'ocupen els domicilis unipersonals amb un 31,6%) i amb una tendència a l'alça. Els formats per grups de tres, quatre i cinc persones o més, que inicialment eren els més nombrosos han anat perdent posicions per repartir-se en agrupacions més reduïdes.

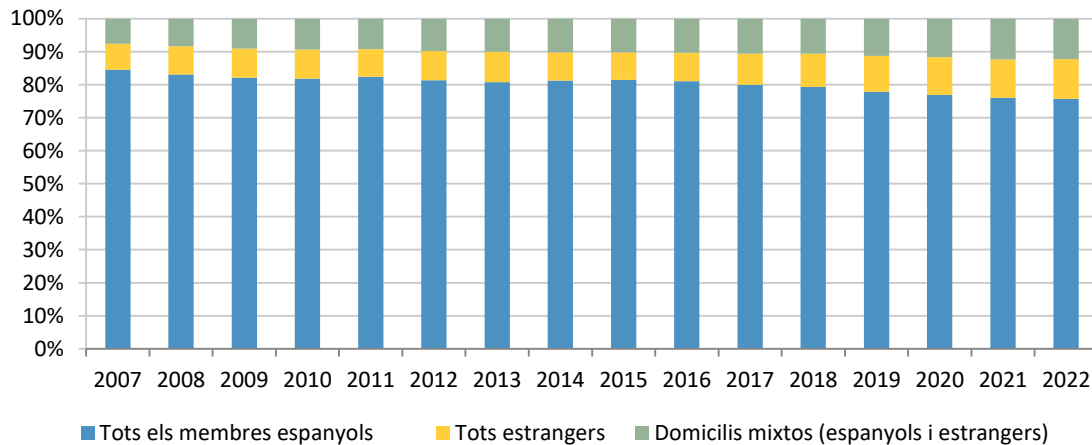
Gràfic 23: Domicilis de Barcelona segons nombre de membres, a 01/01/2022

Quant a la distribució dels domicilis segons la nacionalitat de les persones que hi viuen, **els domicilis amb residents exclusivament de nacionalitat espanyola són la gran majoria, un 76%, però segueixen augmentant els domicilis amb persones de nacionalitat estrangera,**

sobretot aquells on tots els membres són estrangers (12,3% del total). El domicilis on conviuen espanyols amb persones d'altres nacionalitats es mantenen al voltant del 12% del total.

Gràfic 24: Distribució dels domicilis segons nacionalitat dels components, a 01/01/2022

La mitjana d'edat del gran conjunt de barcelonins que viu a la ciutat és de 44,2 anys, però aquesta mitjana també presenta una marcada diferència segons la nacionalitat dels seus residents. Les persones que viuen en domicilis amb totes les persones de nacionalitat estrangera tenen 33,2 anys de mitjana mentre que en els domicilis on viuen només persones espanyoles la mitjana es situa als 48,7 anys. Edat que queda més matisada quan es parla de domicilis mixtos, on la mitjana dels seus residents baixa als 35,8 anys.

Quant al nombre de domicilis ocupats per col·lectius, n'hi ha 1.391 i hi estan empadronades 41.046 persones residents. En els darrers anys el nombre de residents empadronats en aquest tipus de domicili ha anat augmentant fins a superar els 40.000. En aquest sentit cal tenir en compte que aquelles persones que no poden demostrar un domicili fix de residència se les empadrona en seus de centres administratius de l'Ajuntament. Aquest any són dotze adreces administratives on consten 24.022 empadronats sense domicili fix (SDF), un 5,5% més que l'any passat.

Estadísticament, s'ha optat per distingir la distribució dels empadronaments dels domicilis col·lectius diferenciant si ocupen o no un domicili fix (SDF) per desvincular aquells grups establerts en establiments "fixos" com ara convents, casernes, asils, residències d'estudiants o hospitals. Aquest col·lectiu d'empadronats en una adreça fixa el formen 17.024 persones, que ho estan en 1.379 domicilis col·lectius. Ambdues magnituds es mantenen de forma més o menys estable en els darrers anys, amb una proporció d'ocupació mitjana al voltant de les dotze persones per domicili.

6. EL MOVIMENT DEMOGRÀFIC DEL 2021

Les dades que recullen el moviment demogràfic de la ciutat de Barcelona entre l'1 de gener i el 31 de desembre del 2021 provenen de les variacions de les altes i les baixes i dels canvis de nacionalitat registrats al Padró municipal d'habitants durant l'any.

Els resultats del moviment natural –naixements i defuncions- corresponen als registrats al Padró segons el lloc de residència de la persona empadronada i en la data en que es produeix l'esdeveniment.

Els fluxos residencials i moviments migratoris –variacions residencials de la població-, són el resultat de l'explotació dels moviments d'entrada, de sortida, de canvi de domicili i administratius que han tingut lloc al municipi de Barcelona durant l'any 2021 i que han estat recollits en el Padró Municipal d'Habitants.

Cal destacar que una part de les variacions residencials de la població són executades d'ofici per l'administració –altes per omissió i baixes per caducitat en la inscripció al Padró i/o duplicitat. Són el que anomenem moviments administratius, que tot i no saber exactament quan s'han produït, es comptabilitzen en el moment en què es fa efectiva la seva inscripció¹⁰.

L'evolució demogràfica de la ciutat de Barcelona durant l'any 2021 ha estat encara marcada per la COVID-19, especialment en relació als fluxos migratoris, tot i que l'impacte de la pandèmia sobre la mortalitat ha estat més moderat que durant l'any 2020. En efecte, la important davallada del nombre de defuncions en relació amb el 2020 explicaria que la caiguda del creixement natural sigui molt menys accentuada que l'any anterior, malgrat no haver recuperat completament l'evolució descendent pre-pandèmica. No obstant, no s'observa un efecte clar en el cas dels naixements, que segueixen una tendència descendent ininterrompuda des del 2016, assolint durant el 2021 un mínim històric, només superat l'any 1939, durant la guerra civil espanyola.

Altrament, tot i que hi ha una recuperació del flux migratori (amb un total de 117.300 entrades), l'arribada de nova població durant l'any 2021 es queda lluny dels 132.035

¹⁰ El saldo migratori correspon a les diferències entre la població que és dona d'alta al Padró per canvi de residència habitual amb origen a l'estranger o a un altre municipi d'Espanya i la que es dona de baixa. Per realitzar una inscripció per un fet migratori és necessari justificar estar inscrit en algun registre d'empadronament.

Quan no es pot justificar un lloc d'origen i/o destinació perquè no es consta inscrit en cap altre Padró d'algun municipi o en el Padró d'espanyols residents a l'estranger, es genera una alta d'ofici administrativa, anomenada alta per omissió.

Les baixes administratives corresponen a les baixes per caducitat en la inscripció en el Padró fruit de l'aplicació de la reforma de la Llei d'estrangeria de 2003 que estableix l'obligació dels estrangers no comunitaris sense autorització de residència permanent, de renovar la seva inscripció padronal cada dos anys. També s'inclouen les baixes d'estrangers comunitaris que no han comunicat el canvi de residència i les baixes per duplicitat en altres registres.

El saldo administratiu és la diferència entre les altes per omissió i les baixes per caducitat i/o duplicitat. Aquests dos factors es comptabilitzen en el moment en que es registren.

immigrants de l'any 2019, quan es va assolir la xifra més alta d'entrades dels darrers 50 anys a la ciutat. A més, les baixes de població han arribat a les 133.327 durant el 2021, una xifra rècord durant les darreres dècades, i que situa el saldo migratori de la ciutat en negatiu per primer cop des de 2013.

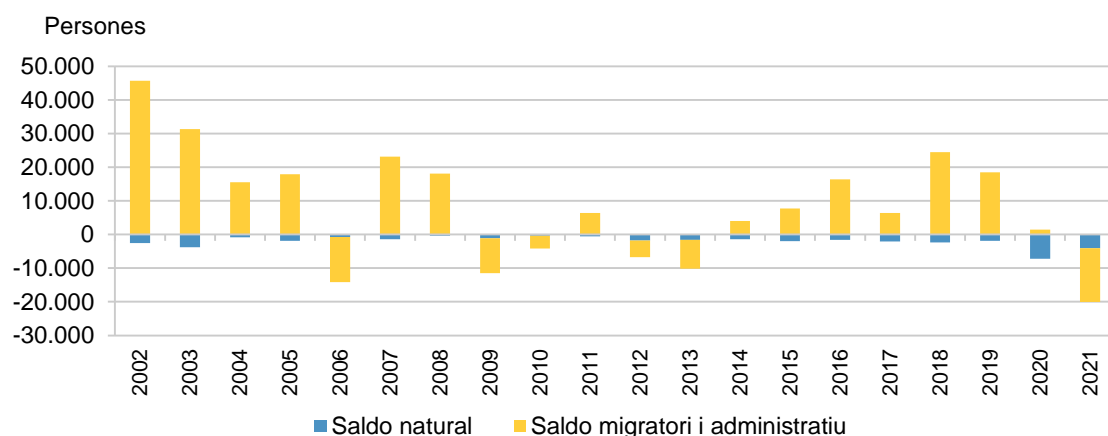
6.1. Evolució dels moviments demogràfics

Seguint la mateixa tendència iniciada l'any anterior, el saldo entre altes i baixes al Padró al llarg de l'any 2021 ha estat negatiu a Barcelona (-20.092 persones), resultat d'un saldo natural negatiu (-4.065 persones) i d'un de migratori i administratiu també negatiu (-16.027 persones).

La destacable davallada que va experimentar el creixement natural de la població durant l'any 2020 (conseqüència de l'augment de la mortalitat per COVID-19) es modera al llarg del 2021. Tot i això, si tenim en compte només els components de creixement natural (defuncions i naixements) Barcelona continua perdent més del doble de població que abans de l'esclat de la pandèmia.

Per contra, el saldo migratori i administratiu es torna negatiu per primera vegada des de l'any 2013. La recuperació de les entrades de població (117.300 noves altes) amb un augment del 31% respecte a les de l'any 2020, no és suficient per compensar el flux de sortida de 133.327 persones, que representa l'emigració més alta registrada dels darrers 50 anys. Sintetitzant, el saldo migratori total resultant, de -16.027 persones, és molt inferior al de 2020, que va ser de 1.492 persones.

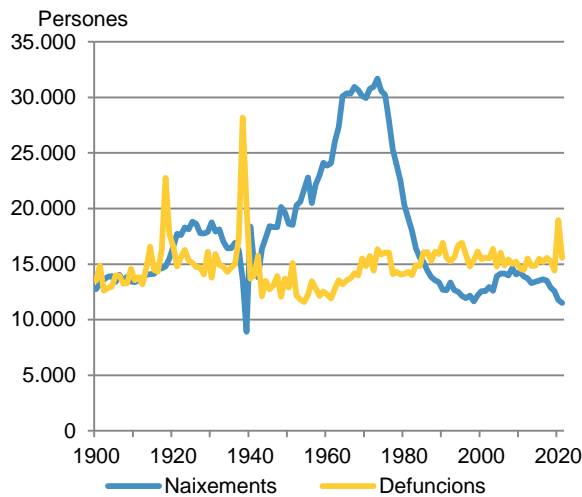
Gràfic 25: Saldo natural, migratori i administratiu a Barcelona (2001-2021)

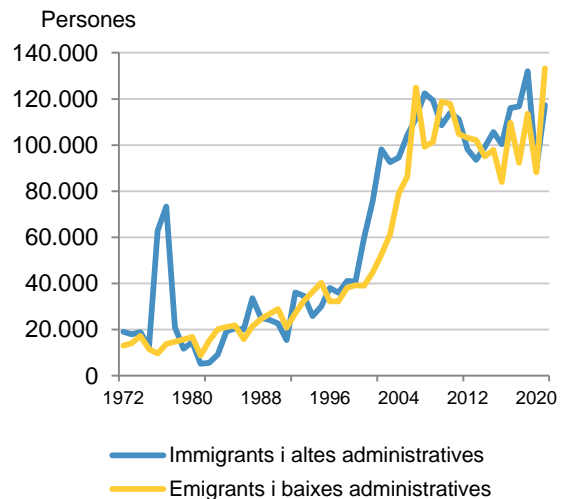
El factor que explica la recuperació del saldo vegetatiu (tot i que continua en signe negatiu), ha estat la destacable disminució de la mortalitat, amb 3.393 defuncions registrades menys que l'any 2020 (representant una davallada del -17,9%). Si bé les morts superen les dels anys pre-pandèmia, tot apunta a una convergència amb la tendència a la baixa de la mortalitat dels anys previs. Pel que fa als naixements, la millora de la situació pandèmica no ha comportat una clara recuperació dels mateixos. Malgrat que la caiguda interanual respecte al 2020 (-2,1%) és

menor que l'experimentada l'any anterior (-6,4% al 2020 respecte al 2019), el nombre de naixements continua disminuint, amb 243 naixements menys al 2021 que al 2020.

Gràfic 26: Naixements i Defuncions (1900-2021)

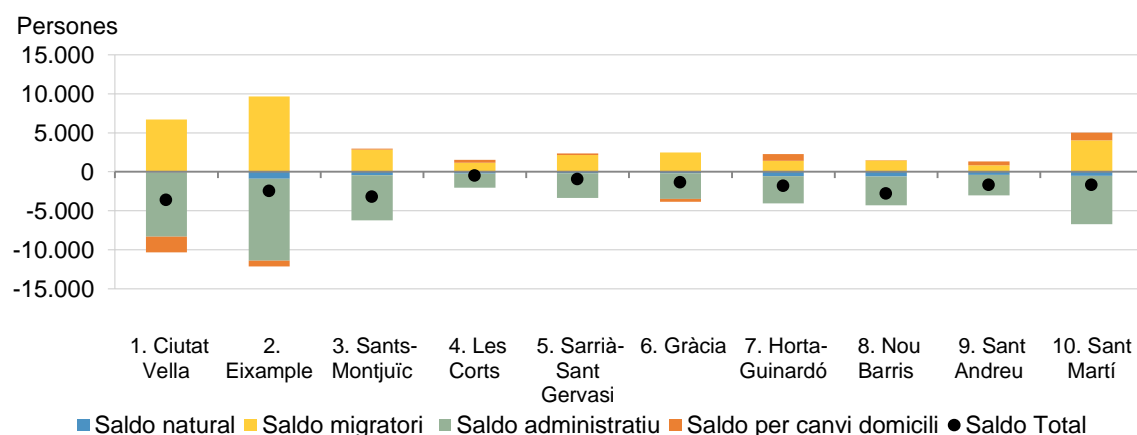

Gràfic 27: Immigrants, Emigrants i moviments administratius (1971-2021)

Com s'ha dit anteriorment, ens hauriem de remuntar al context de guerra civil per trobar un any amb un nombre menor de nascuts registrats a la ciutat. No obstant, cal apuntar que la natalitat segueix una tendència descendent ininterrompuda des del 2016 que no podem imputar només a l'efecte de la pandèmia. Si ens fixem en l'evolució de les darreres dècades, observem com els naixements cauen de manera notable a partir de la dècada dels setanta fins a la dècada dels noranta, experimentant només una lleugera recuperació durant els anys d'expansió econòmica i d'arribada de fluxos d'immigració internacional durant els primers anys del segle XXI. Amb la crisi econòmica, els naixements tornen a disminuir fins aproximar-se als registrats durant el període de molt baixa fecunditat dels noranta, o fins i tot superant-los en els darrers anys.

Gràfic 28: Saldos dels moviments demogràfics per Districtes, 2021

Des del punt de vista territorial, no hi ha cap districte que s'escapi de la norma d'aquest saldo demogràfic negatiu del conjunt de la ciutat. Els deu districtes perden població, tot i que el

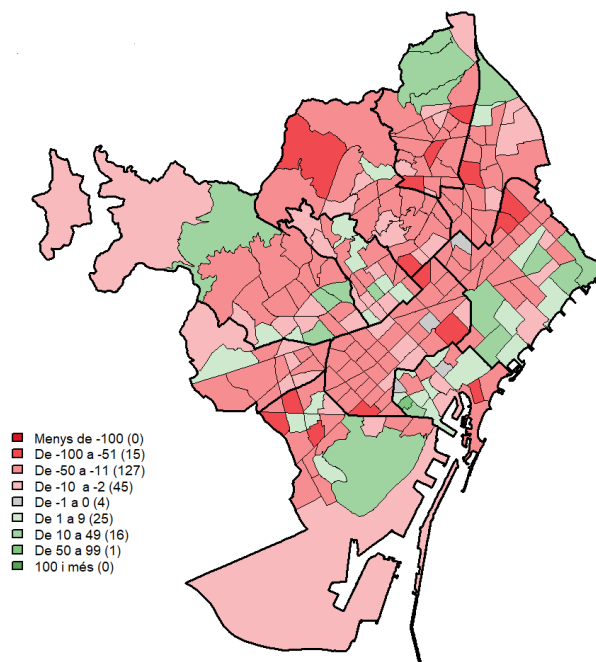
rànquing negatiu l'encapçalen, per ordre, Ciutat Vella (-3.613 persones), Sants-Montjuïc (-3.226 persones) i Nou Barris (-2.793 persones), representant entre els tres el 48% del saldo demogràfic negatiu. Els districtes amb menor davallada d'empadronats són: Les Corts (-490), Sarrià - Sant Gervasi (-971) i Gràcia (-1.347).

Per components, el saldo natural és negatiu arreu. Contràriament, **tots els districtes guanyen població pel moviment migratori**, amb Ciutat Vella, l'Eixample i Sant Martí com a grans receptors (entre tots tres, absorbeixen el 62% del guany migratori). Per contra, el saldo administratiu és negatiu i més intens arreu, cosa que explica la baixa generalitzada de població resultant dels moviments migratoris-administratius. Pel que fa als canvis de domicili dins de la ciutat, un any més són Ciutat Vella, l'Eixample, i Gràcia els únics que cedeixen veïns a d'altres districtes.

6.1.1. El moviment natural de la població

Barcelona va registrar durant l'any 2021 **11.510 altes per naixement i 15.575 baixes per defunció**. Si bé des de 1985 Barcelona registra cada any més defuncions que naixements, 2020 va fer saltar pels aires les trajectòries més o menys estables que seguien tant les defuncions (al voltant de les 15.000 anuals) com els naixements (una mitjana de 13.500 en els darrers deu anys). Tot i així, tal com apunten les dades del 2021, si bé l'excés de defuncions de l'any 2020 és imputable a la mortalitat per COVID-19, és més difícil afirmar que la davallada de la natalitat dels anys 2020 i 2021 sigui efecte només de la pandèmia, ja que la caiguda de naixements durant aquests dos anys no fa més que seguir la tendència a la baixa dels anys pre-pandèmics, tot i que la intensitat de la caiguda ha estat superior en aquests darrers anys.

Mapa 17: Saldo del moviment demogràfic natural (naixements-defuncions) per AEB, 2021

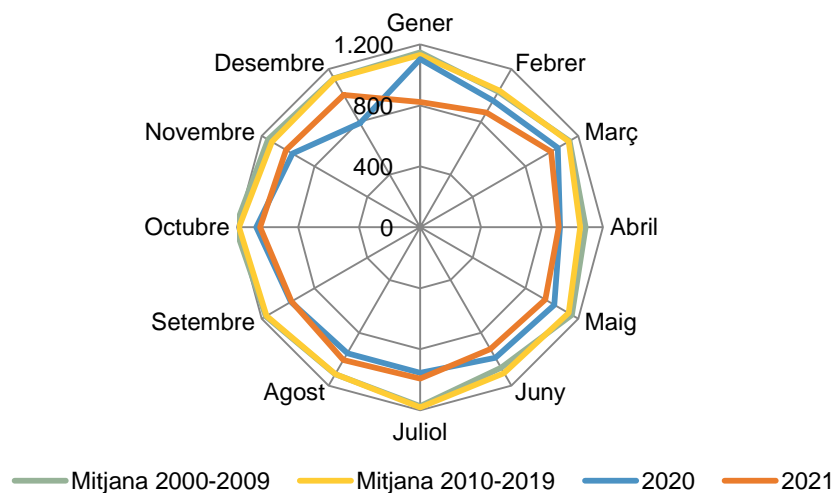
El saldo natural negatiu ha estat força generalitzat i ha afectat tots els districtes. Per barris, només es detecta una contribució positiva del saldo vegetatiu en deu dels 73 barris, mentre el Parc i la Llacuna del Poblenou presenta un saldo vegetatiu igual a zero. Pel que fa a les Àrees Estadístiques Bàsiques són 42 de 233 les que presenten un creixement natural positiu.

Natalitat

La davallada de la natalitat no és un fet nou a Barcelona. És un fenomen persistent que s’explica per la conjunció de factors lligats a l’estructura sociodemogràfica de les darreres dècades: la disminució del nombre de dones en edat fèrtil, el retard en l’edat de la maternitat, la disminució del nombre de fills per dona, i l’augment de les dones que acaben el seu període fèrtil sense fills. Les dones barcelonines s’incorporen –si ho fan– cada cop més tard a la maternitat i, en part en conseqüència a aquest endarreriment, les que tenen fills, tenen de mitjana un nombre menor de fills.

Aquest patró no és excepcional per la ciutat de Barcelona, sinó que segueix uns nivells de fecunditat excepcionalment baixos (fenomen batejat en anglès com *lowest-low fertility*), caracteritzada per un Índex Sintètic de Fecunditat inferior a 1,3. Com en d’altres ciutats i regions espanyoles i europees, el descens continuat i perllongat en el temps de la natalitat té diverses causes socioeconòmiques, històriques i culturals, entre les que destaca la dificultat d’una conciliació eficient, un mercat de treball amb alts índexs de precarietat i una igualtat de gènere efectiva encara no aconseguida.

Gràfic 29: Naixements per mesos (2000-2021)

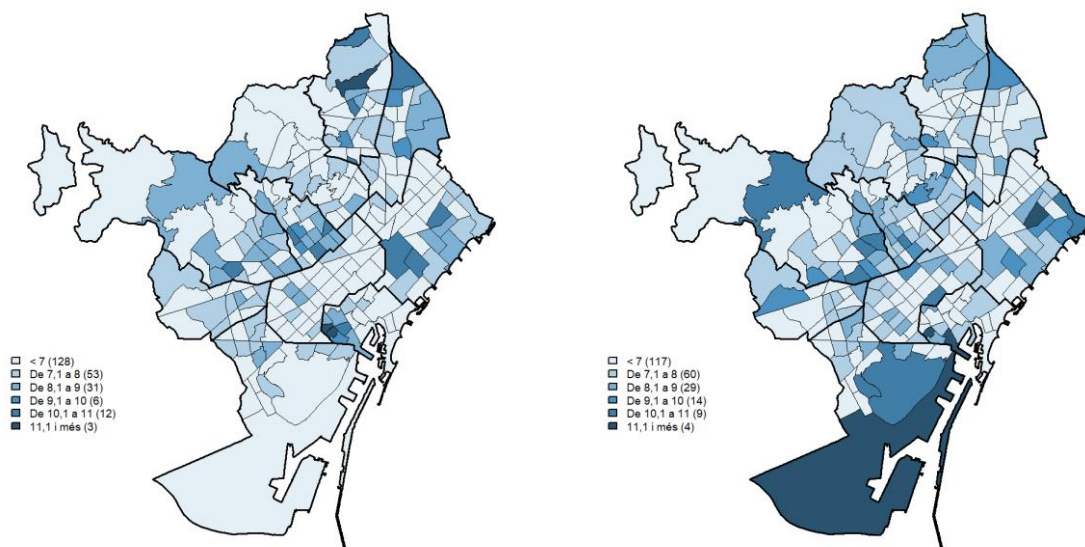

Des de març de 2020, al context de baixa fecunditat continuat se li ha sumat la situació pandèmica, que ha contribuït a enfonsar encara més la xifra de naixements. Els naixements registrats durant el desembre de 2020 i els primers mesos de 2021 (gener i febrer) són inferiors a l’habitual, constituint un clar indicatiu dels efectes del confinament més estricte de la primavera del 2020. No obstant l’evolució més recent apunta un efecte conjuntural. Tal com

s'observa en el gràfic 29, a partir del mes de març de 2021 la mitjana mensual de naixement remunta fins valors prepandèmics.

Així, la pandèmia ha comportat un sotrac addicional en l'evolució a la baixa dels naixements de la ciutat situant la xifra de 2021 **en la mínima registrada des de l'any 1939**. La taxa de natalitat de Barcelona (naixements registrats al Padró per mil habitants) l'any 2021 ha estat del 7‰. Les taxes més elevades se situen en algunes zones de Sant Martí, Ciutat Vella, Nou Barris, Gràcia, i especialment al barri de la Marina del Prat Vermell –AIE Zona Franca, el Putxet i el Farró, la Trinitat Vella i Can Baró.

Mapa 18: Taxa de natalitat per AEB (‰), 2020 **Mapa 19: Taxa de natalitat per AEB (‰), 2021**

Fecunditat

Pel que fa a la fecunditat, les dades de 2020 –les darreres disponibles- confirmen la tendència descendent. Per un cantó, la taxa de fecunditat ha tornat a baixar i se situa en un 31‰, la més baixa dels darrers anys. Per grups d'edat, les dones de 35 a 39 anys (65,8‰) se situen de nou al capdavant, seguides de les de 30 a 34 anys amb un 59,3‰.

La mitjana d'edat de la mare en tenir el primer fill gairebé no canvia respecte a anys anteriors, situant-se en 33,5 anys. Pel que fa a l'Índex Sintètic de Fecunditat, el nombre mitjà de fills per dona en edat fèrtil remunta lleugerament fins a 1,09 fills per dona (1,10 al 2019 i 1,04 al 2020). Com al conjunt d'Espanya i d'Europa, està molt per sota del nivell de reemplaçament de la població (2,1). La tendència a la baixa de la fecunditat és global, no és exclusiu d'occident ni de països rics. Xina i Índia (els dos països més poblats del món) ja estan per sota d'aquesta taxa de reemplaçament, i a Àfrica –amb taxes més altes- la tendència és també decreixent.

Perfil dels nadons

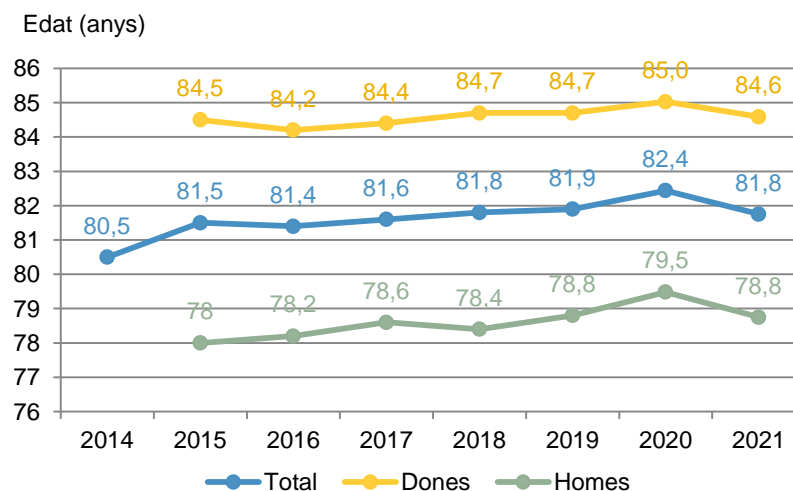
En línia amb els registres històrics universals que mostren que sempre neixen més nenes que nenes, Barcelona el 2021 va anotar 5.608 naixements de nenes i 5.902 de nens, o el que és el mateix, la raó de masculinitat en néixer de la ciutat de Barcelona per l'any 2021 va ser de 105,24. Els nadons de nacionalitat estrangera continuen representant una proporció elevada sobre el total de naixements: el 2021 van suposar un 25,8% del total (el 27,3% al 2020), prop dels sis punts més que al 2015. Pakistan (329), Itàlia (326), França (201), el Marroc (157) i Bangladesh (145) són les principals nacionalitats dels nadons de nacionalitat estrangera registrats al Padró durant l'any 2021. La taxa de natalitat de la població espanyola es recupera lleugerament, i se situa en el 6,6‰ (6,5‰ al 2020); mentre que l'estrangera disminueix lleugerament fins al 8,5‰ (8,9‰ al 2020), seguint la línia descendent dels darrers anys.

Si fem un cop d'ull als noms que s'han imposat als nadons, els deu preferits per les nenes han estat, per ordre de popularitat, Sofia/Sofia, Emma, Martina, Olívia/Olivia, Júlia/Julia, Lucia, Mia, Ona, Laia i Aina. Pel que fa als nens, encapcalen el rànquing Pol, Mateo, Marc, Bruno, Èric/Eric, Leo, Pau, Àlex/Alex, Nil i Jan. Amb lleugeres variacions d'ordre, són noms que es repeteixen en els darrers anys, i els noms que s'incorporen al capdamunt d'aquest rànquing (com per exemple, Mia, Ona, Nil, Jan...) són cada cop més curts.

Mortalitat

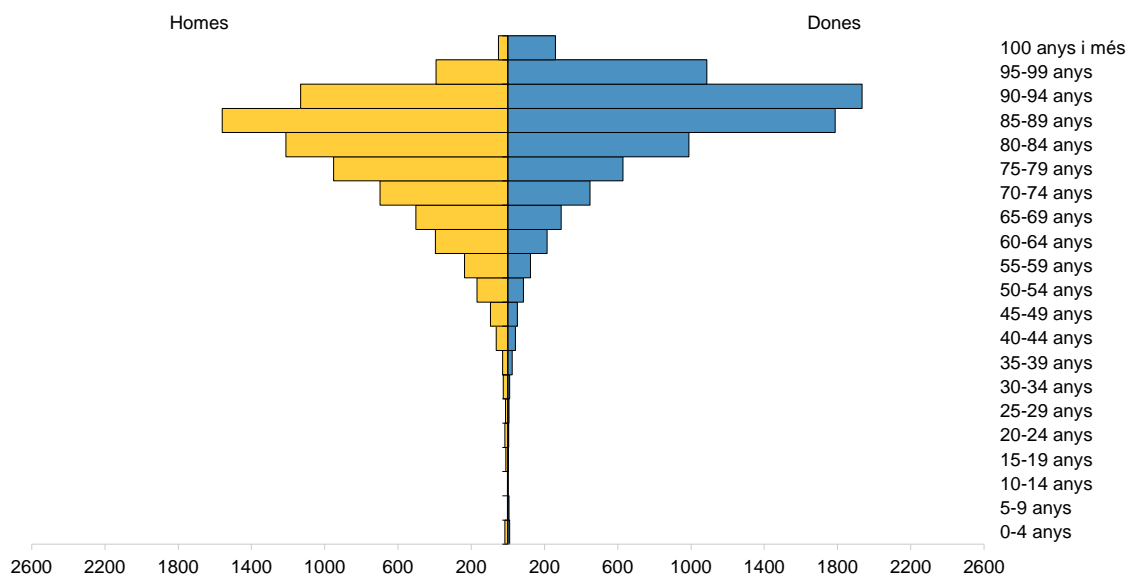
La pandèmia de COVID-19 que es va estendre per tot el món des de començaments de 2020 va impactar de forma molt severa sobre la mortalitat. L'impacte es modera durant el 2021 i això és fa palès en la davallada de les defuncions. La mortalitat, tot i que disminueix, no es recupera a nivells pre-pandèmics. En efecte, a Barcelona els registres de mortalitat global segons la lectura del Padró s'eleva fins 15.757 defuncions durant 2021, un 17,9% menys que l'any precedent, però encara un 8,2% més que al 2019, any anterior a la crisi pandèmica.

Gràfic 30: Edat mitjana de les defuncions (2014-2021)

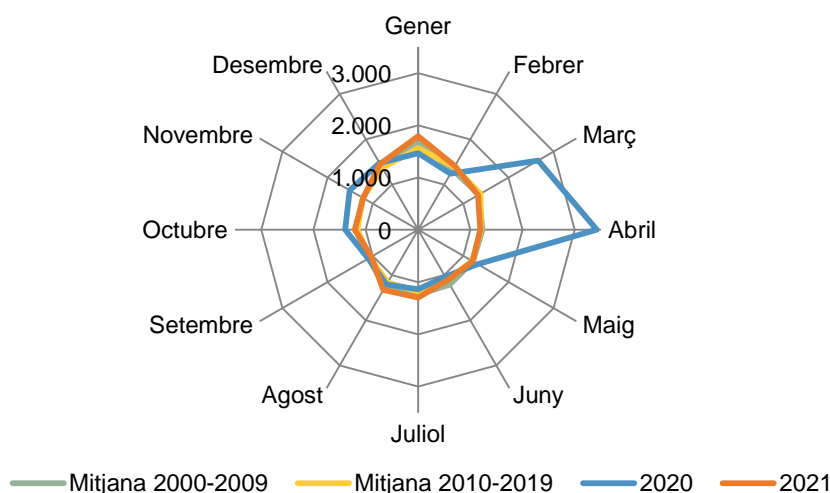

Pel que fa a la distribució per sexes, tot i que la diferència entre homes i dones es modera respecte al 2020, l'any 2021 també van morir **més dones (8.002) que homes (7.573)**, i en una immensa majoria –un 96,9%– van ser persones de nacionalitat espanyola, amb coherència amb l'estructra d'edat més envellida de la població nascuda a Espanya, tenint en compte la major incidència de la mortalitat entre la gent més gran. Concretament, la mitjana d'edat de les persones que van morir va ser de 81,8 anys, recuperant la tendència observada durant els anys pre pandèmia, en rejuvenir-se lleugerament en relació amb l'edat mitjana de mortalitat del 2020, quan l'afectació de la COVID-19 i la situació de confinament van concentrar les defuncions entre les persones d'edat més avançada, en especial durant la primera onada.

Gràfic 31: Piràmide de defuncions (2021)

Gràfic 32: Defuncions per mesos (2000-2021)

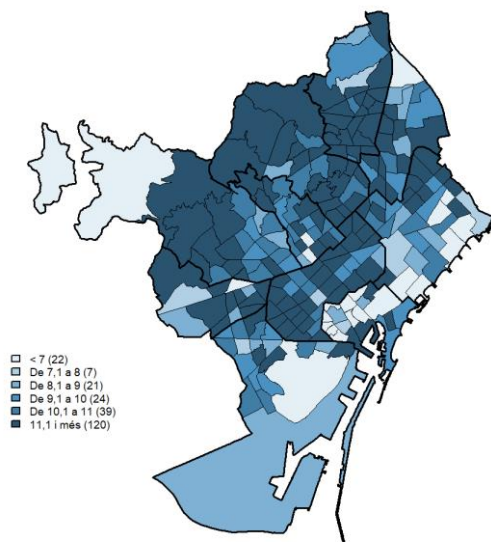
Les dades de mortalitat per mesos dels darrers anys palesen una accentuada estacionalitat. El mes de gener és tradicionalment el que marca els màxims de l'any, alhora que el període que va del desembre al març concentra un 40% del total de defuncions anuals, amb una mitjana de

50 defuncions diàries. Les defuncions registrades durant el 2021 s'apropen de nou a aquest calendari anual, després que durant l'any 2020 s'alteressin els computs mensuals, amb unes altes incidències els mesos de març i abril, coincidint amb la primera onada del COVID-19. Tot i així, durant el 2021 les successives onades també augmenten lleugerament la mortalitat del mes de gener i desembre (si ho comparem amb els anys pre-pandèmia).

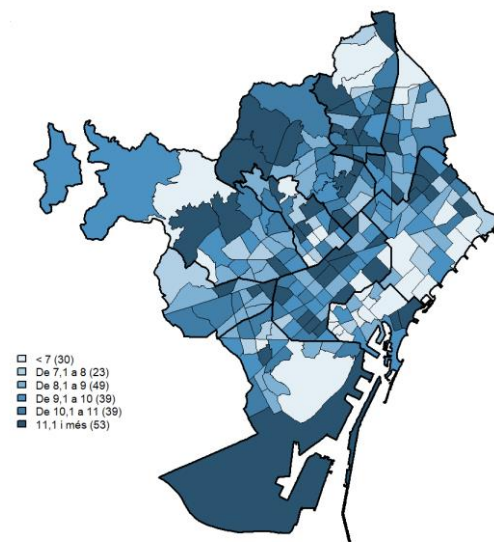
La darrera dada disponible sobre l'esperança de vida en néixer pel municipi de Barcelona és la del 2020¹¹, i s'observa com hi ha una reducció de la mateixa, efecte de la pandèmia, que passa dels 84,9 anys per al total de població al 2019, al 83,5 al 2020 (dels 87,5 als 86,1 anys per les dones, i dels 81,8 als 80,5 pels homes). Per bé que encara no disposem de les dades actualitzades per la ciutat de Barcelona, segons l'INE, l'esperança de vida al 2021 a Catalunya és de 83,3 per al total de la població, 86,1 per les dones i 80,5 pels homes, dades gairebé idèntiques a les del 2020¹².

La recuperació és més evident pel que fa a la taxa de mortalitat (defuncions de residents registrades al Padró per mil habitants). Així, durant l'any 2021 es situa en el 9,5‰, reduint-se notablement respecte a la de 2020 (l'11,4‰), i s'aproxima a la del 2019 (8,8‰). Com l'any 2020, destaquen els valors de les AEB de l'extrem muntanyenc d'Horta-Guinardó i de Nou Barris amb població força envellida i una elevada concentració de residències de gent gran, tot i cal afegir-hi també les elevades taxes de mortalitat d'alguns barris de Sants-Montjuïc, especialment a la Marina del Prat Vermell-AEI Zona Franca.

**Mapa 20: Taxa de mortalitat per AEB (‰),
2020**

**Mapa 21: Taxa de mortalitat per AEB (‰),
2021**

¹¹ Instituto Nacional de Estadística (INE), <https://www.ine.es/jaxiT3/Datos.htm?t=30687>

¹² Instituto Nacional de Estadística, (INE): <https://www.ine.es/jaxiT3/Datos.htm?t=1448>

Nupcialitat

Un altre registre històricament relacionat amb els moviments demogràfics és la nupcialitat, que s'obté de les dades del Moviment Natural de la Població que elabora l'INE. Si la nupcialitat presentava una tendència descendent durant el 2018 i el 2019, any en que es celebren 4.951 matrimonis (un 19,7% per sota dels registres de 2016), després d'un trienni de creixement (2015-2017), el 2020 la caiguda encara s'accentua més, amb només 2.978 matrimonis (gairbé 2.000 o el 40% menys d'enllaços matrimonials respecte el 2019). A banda de la tendència descendent de base, 2020 recull l'impacte de la pandèmia, especialment durant el confinament. No disposem, de moment, de les dades dels matrimonis celebrats durant el 2021.

Es interessant destacar que la davallada de matrimonis de residents és generalitzada: afecta tant matrimonis de dos com d'un sol sexe, així com als religiosos i als civils.

En conjunt, dels 2.978 matrimonis oficialitzats, un 93,6% va ser entre una dona i un home, un 3,3% entre dues dones, i un 3,1% entre dos homes. Per nacionalitats, un 22,7% va ser entre una persona de nacionalitat espanyola i una d'estrangera, mentre que els matrimonis amb ambdós cònjuges de nacionalitat estrangera representen el 6,3%. Per tipus de celebració, els matrimonis civils continuen guanyant pes sobre el total i representen un 88,5% del total.

6.1.2. El moviment migratori i administratiu de la població

Durant l'any 2021 a Barcelona es va registrar un saldo migratori (immigrants menys emigrants) positiu de 32.792 persones i un saldo administratiu (altes per omisió menys baixes per inscripció indeguda o caducitat) negatiu de 48.819 persones. En conjunt, 2021 anota un saldo migratori i administratiu negatiu de 16.027 persones, com s'ha vist al Gràfic 25; és el primer canvi de signe des de 2013.

La frenada dels fluxos migratoris va ser considerable durant el 2020 i, encara que s'observa una certa remuntada en direcció a la tendència migratòria prepandèmica, els efectes de la pandèmia s'han perllongat a l'any 2021. Si bé s'observa un creixement de les entrades per immigració més omisió (117.300 altes, representant un augment del 30,9% respecte l'any precedent), el flux de sortida durant el 2021 és el més alt observat des d'inicis del XX i el principal component de pèrdua de població a la ciutat.

L'emigració no només es torna més intensa a partir de la pandèmia, sinó que s'observa un canvi en relació amb les destinacions triades, amb un increment significatiu de moviments des de l'àrea metropolitana de Barcelona cap al món rural¹³. Si atenem a aquest canvi de pauta en els moviments dels barcelonins iniciat al 2020, podem intuir que la incertesa dominant del context pandèmic existent encara durant l'any 2021 i la possibilitat d'acollir-se a diverses modalitats de teletreball, explicarien part de la magnitud de les baixes de residents durant aquest darrer any.

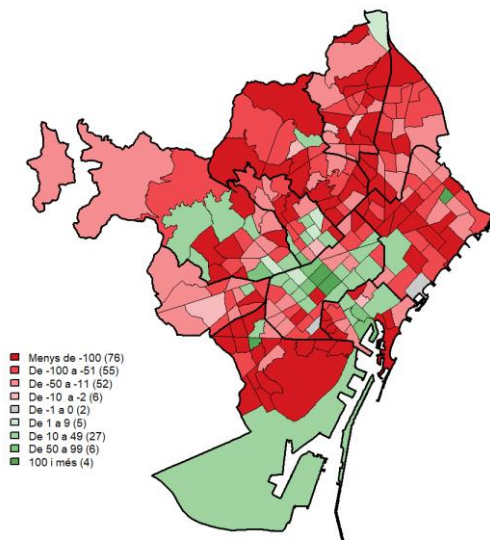
¹³ Vegeu "El moviment migratori de Barcelona en temps de COVID-19"

https://ajuntament.barcelona.cat/estadistica/catala/Estadistiques_per_temes/Poblacio_i_demografia/Documents_relacionats/dem_covid/Impacte_covid_migracions.pdf

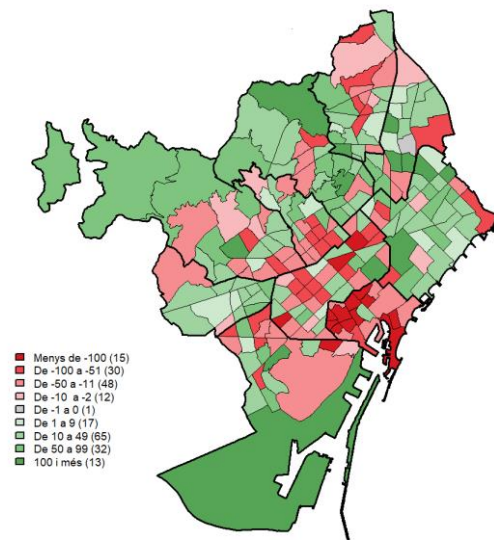
Com a perfil global, i seguint la tendència d'anys anteriors, el **moviment migratori està protagonitzat per adults joves que venen de l'estranger en el cas de les arribades, i també per adults joves que marxen a la resta de Catalunya en el cas de les sortides**. Per edats, el saldo entre altes i baixes totals és positiu en adolescents i joves, alhora que el signe s'inverteix en les edats primerenques (i això és una novetat iniciada al 2020), entre els joves-adults, els adults i la població d'edat més avançada. Els guanys quantitativament més importants per franges d'edat són els corresponents als adults joves de 20 a 24 anys (+3.455 persones), als joves de 25 a 29 anys (+2.602 persones) i als adolescents de 15 a 19 anys (+1.353 persones).

A nivell territorial, només hi ha 6 dels 73 barris que presenten un saldo migratori i administratiu positiu, concretament: el Barri Gòtic, la Dreta de l'Eixample, la Marina del Prat Vermell – AEI Zona Franca, Vallbona, la Vila Olímpica del Poble Nou i el Besòs i el Maresme.

Mapa 22: Saldo migratori i administratiu per AEB, 2021

Mapa 23: Saldo per canvis de domicili intern (AEB d'alta-AEB de baixa) per AEB, 2021

Immigració

A banda de la recuperació quantitativa, el perfil bàsic de la immigració no ha variat molt el 2021 en relació amb els anys anteriors. De les gairebé 117.300 noves inscripcions al Padró, en coneixem l'origen de 99.723. Per edats, les altes d'immigrants més abundants corresponen a adults joves, amb una lleugera sobrerrepresentació masculina (+51,5% del total). La major part (un 73,3%) ha nascut a l'estranger, alhora que un 18,3% ho ha fet a la resta de Catalunya i el 8,4% restant a la resta d'Espanya.

Per municipis d'origen, hi ha poques novetats en relació amb anys precedents: els fluxos més nombrosos amb origen de la resta d'Espanya són els originaris de l'Hospitalet de Llobregat, Madrid, Badalona, Santa Coloma de Gramenet, Sabadell i Sant Cugat del Vallès, que es situa davant de Terrassa al 2021. De l'estranger, els principals punts d'origen són Argentina, Colòmbia, Itàlia, Perú, França i Pakistan. Sobresurt la caiguda en el rànquing del Regne Unit fins

al seté país d'origen més nombrós, si ve al 2020, just després del Brèxit, n'ocupava la tercera posició.

Emigració

L'emigració ha estat el component demogràfic que millor explica la davallada de la població durant l'any, especialment per la seva alta intensitat, amb un total de baixes registrades (emigració més inscripció indeguda/caducitat) de 133.327 persones.

De la mateixa manera que en el cas dels immigrants, el col·lectiu per edat més dinàmic en quan a les sortides és el dels joves i el dels joves adults, d'entre els 25 i els 34 anys, que suposen un 31,7% del total de les emigracions. Segueixen els emigrants de 35 a 39 anys, els de 40 a 44 i els de 65 i més anys. Clarament, les motivacions per emprendre una emigració varien amb l'edat i depenen de molts factors (econòmics, laborals, d'accés a l'habitatge, de cicle vital, etc.). Tenint en compte que el percentatge de nens i nenes que emigren durant el 2021 representa el 10% del total, tot apunta que es segueix el patró iniciat l'any 2020 d'increment del pes relatiu entre els emigrants de famílies joves amb nens petits.

El perfil predominant dels emigrants correspon a persones joves que van majoritàriament (66.931 persones) a la resta de Catalunya i a la resta d'Espanya. En relació a l'any anterior, s'observa un viratge en el perfil de nacionalitat dels emigrants, que són majoritàriament estrangers (un 55,3%) i els llocs preferits de destinació són grans ciutats de l'entorn metropolità de Barcelona, així com Madrid. Per ordre, els destins més populars durant el 2021 són: l'Hospitalet de Llobregat, Badalona, Madrid, Sant Cugat del Vallès, Santa Coloma de Gramenet, Sabadell i Terrassa. L'any 2021 van emigrar a l'estranger 4.609 persones, amb destinacions molt disperses. En termes numèrics destaquen els següents destins: Regne Unit, els Estats Units, Alemanya, França, Suïssa, Argentina, Andorra i Itàlia.

Canvis de domicili

Els canvis de domicili dins la ciutat (migració interna) s'han intensificat durant el 2021, recuperant la caiguda del 2020 i superant, de llarg, els registrats durant el 2019. Dels gairebé cent-mil moviments que es van anotar el 2019, durant el 2020 es van reduir a gairebé 84.000, representant un descens del 15,7%, atribuïble en bona part a la pandèmia i als efectes derivats del confinament. En canvi, al 2021 es registren 117.467 canvis de domicili (el 40,5% més que al 2020 i el 18,4% més que al 2019).

Pel que fa a les característiques de la població que canvia de domicili dintre de la mateixa ciutat, no hi ha massa variació respecte a l'any anterior, com tampoc han canviat els patrons geogràfics. Així, de nou, són més les dones (51,6%) que els homes, i més els residents amb nacionalitat espanyola (53%) que estrangera, els protagonistes dels moviments interns. I també de manera gairebé calcada al 2020, aproximadament la meitat de les persones que canvien de domicili dins de Barcelona (un 49,%) opten per romandre en el mateix districte. Els districtes amb una taxa més alta d'autocontenció són Nou Barris (58,3%) i Sarrià - Sant Gervasi (57,3%), mentre que entre els districtes que menys retenen els seus residents quan canvien de districte es situen Gràcia (37,7%) i Les Corts (41,5%).

Majoritàriament, com la resta del moviment migratori, són els adults joves els que més canvien de domicili dins la ciutat. Tot i que l'edat mitjana dels residents que protagonitzen les migracions internes ha augmentat lleugerament, els canvis no són molt destacables, situant-se per les dones en els 34,3 anys (33,7 al 2020), i pels homes 32,9 (32,7 al 2020); es tracta doncs d'unes edats molt semblants a les d'anys precedents. Majoritàriament (un 52,9%) tenen nacionalitat espanyola, però aquesta proporció és descendent i ha baixat set punts des de 2016. D'entre els estrangers, s'observen poques novetats respecte a l'any 2020: els que generen més desplaçaments interns són italians, colombians, veneçolans, i pakistanesos

Canvis de nacionalitat

Pel que fa als canvis de nacionalitat, s'observa una certa recuperació respecte l'any 2020. Durant el 2021 ha canviat la nacionalitat de 2.126 residents, un 13,9% més que durant l'any anterior. No obstant, la xifra queda molt lluny encara dels 6.939 canvis de nacionalitat del 2019. Del total de canvis de nacionalitat consignats, un 86,9% han adquirit l'espanyola. L'edat mitjana de les persones ha augmentat en gairebé 2 anys respecte el 2020, situant-se en els 33,7 anys.

**Ajuntament
de Barcelona**